

ΛΟΥΚΑΣ Π. ΕΖΝΕΠΙΔΗΣ

ΦΤΩΧΟ

ΤΑΛΕΝΤΟ

ΠΟΗΜΑΤΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΚΟΝΙΤΣΑ 1991

ΛΟΥΚΑΣ Π. ΕΖΝΕΠΙΔΗΣ

ΦΤΩΧΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΚΟΝΙΤΣΑΣ	
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	Δ/33132
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	9-7-1997
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ.	889.1 Ε20

Κωδ. Εργρ. 7368

ΚΟΝΙΤΣΑ 1991

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

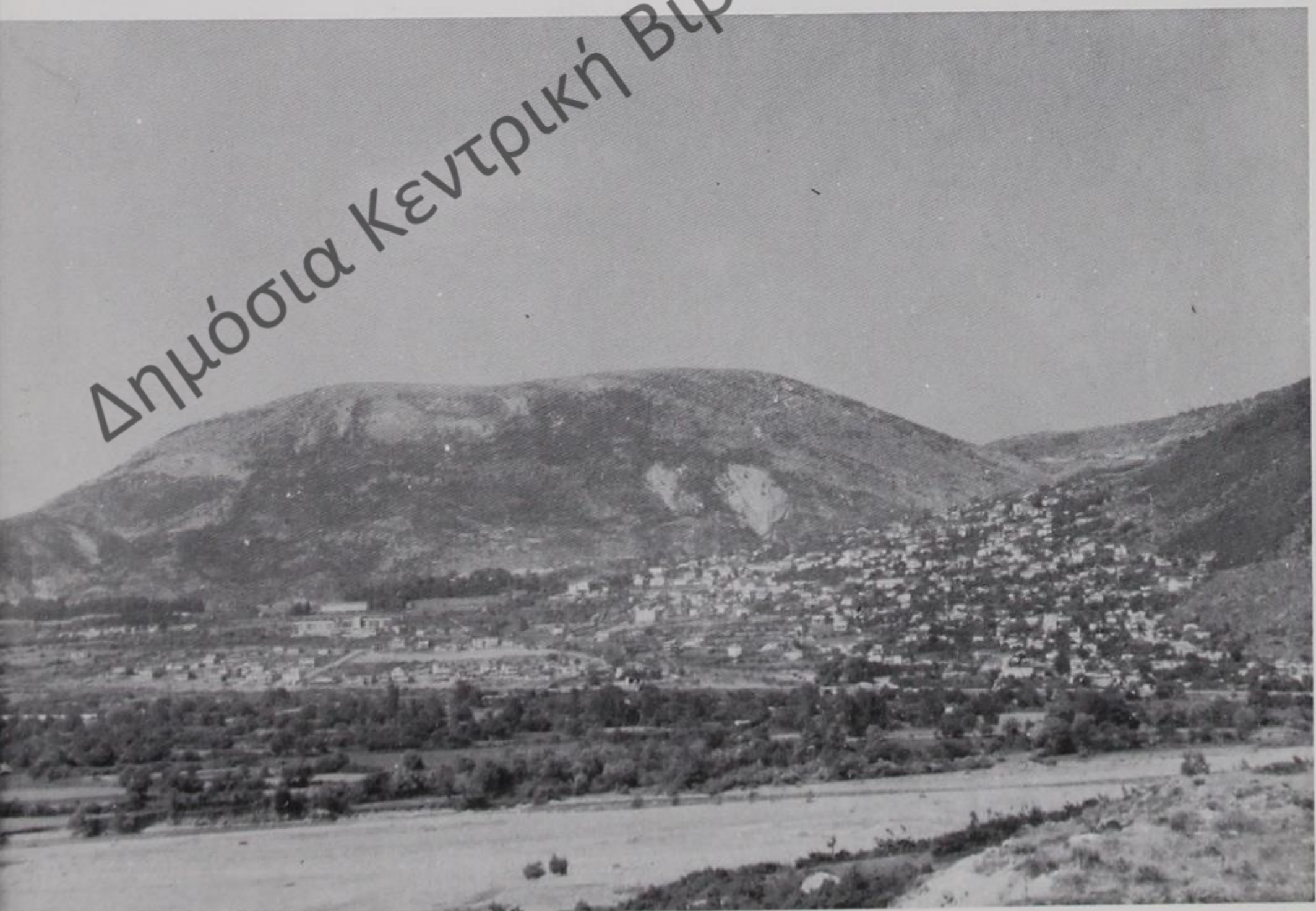
Κωδ. βιβλ. 4368

Αντί προλόγου

Θα ήθελα να ζητήσω από τους αναγνώστες να δείξουν την επιεικιά τους για τις μεγάλες ατέλειες που θα συναντήσουν διαβάζοντας τους στίχους, γιατί ο συγγραφέας αυτού του βιβλίου είναι φτωχός σε εγκυκλοπαιδική μόρφωση και διαθέτει απλά ένα απολυτήριο δημοτικού σχολείου. _

Λουκάς Εξνεπίδης

Κόνιτσα

Θα ήθελα να συγχαρώ και τους συνεργάτες μου
στην προσπάθεια που κάναμε για τη μελέτη αυτής
της συλλογής. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φίλους
που με ενθάρρυναν να κάνω αυτό το βιβλίο. Είναι ένας
αποτέλεσμα της συνεργασίας μου με όλους αυτούς τους
αγαπούς μου.

Λορένς Βεντάνο
Κωνσταντίνος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονίτσας

Πατριωτικά

ΗΜΕΡΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Το κελαϊδούνε τα πουλιά
της άνοιξης τ' αηδόνια
και φέρνουνε στη μνήμη μας
τα περασμένα χρόνια.

Που ο Έλληνας δεν έχασε
ποτέ του την ελπίδα,
πως θα δει μια μέρα λεύτερη
την ένδοξη πατρίδα.

Μα δεν άργησε να ρθεί
η άγια 'κείνη μέρα
που Λευτεριά ή Θάνατος
ακούστηκε ως πέρα.

Τη μέρα που ο αρχάγγελος
στην Παναγιά είχε δώσει
αίσινο ολόλευκο και αγνό
για να της φανερώσει.

Πως θα γεννήσει το Χριστό
τον κόσμο να λυτρώσει
και τον ραγιά τον Έλληνα
να τον ελευθερώσει.

Τη μέρα αυτή edιάλεξε
ο Έλληνας ραγιάς,
να κάνει τον αγώνα του
μέρα λευτεριάς.

Σε σας ψυχές που πέσατε
για την ελευθερία
και γράψατε με το αίμα σας
καινούργια ιστορία.

Πάντα θα σας θυμούμαστε
ποτέ δε σας ξεχνούμε
το αίμα σας που δώσατε
δε θα το λησμονούμε

Κι υπόσχεση σας δίνουμε
πως τίποτα δεν ξεχνούμε
το δρόμο που χαράξατε
θα τον ακολουθούμε.

Διότι πάντα η χώρα μας
έχει τα παλικάρια
που όταν η ώρα το καλεί
ορμούνε σαν λιοντάρια.

ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ '21

Η Ελλάδα ποτέ δεν έπαψε
ήρωες να γεννάει
και πάντα στις δύσκολες στιγμές
με πίστη να πολεμάει.

Νέοι γέροι τρέξανε
στο σάλπισμα το ένα
να παν' στην επανάσταση
όλοι του Είκοσι Ένα.

Τη μάνα τους εχαιρέταγαν
της φίλαγαν το χέρι
το γιαταγάκι παίρνανε
και πιάνανε καρτέρι.

Τον όρκο τους που δίνανε
τον ενθυμούνται όλοι
την λευτεριά είχαν σύνθημα
ή να τους βρεί το βόλι.

Μια χούφτα ήταν οι Έλληνες
στο Τούρκικο τ' ασκέρι,
αλλά όλοι τους τρομάξανε
το Ελληνικό μαχαίρι.

Κι ο κλήρος στάθηκε
κι αυτός εις το πλευρό τους
κι όλα τα θυσιάσανε
κι αυτόν τον εαυτό τους.

Γι' αυτό καλό θα ήτανε
σ' αυτούς να υποκλιθούμε
κι όλοι να τους σκεπτόμεθα
και να τους μιμηθούμε.

Για ν' ακουστεί και πάλι ξανά
στην Αγιά Σοφιά η καμπάνα
να 'ρθουν και τ' άλλα τα παιδιά
στη λατρευτή τη μάνα.

ΤΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ '21

Ελευθερία ή Θάνατος
το είπαν μικροί μεγάλοι
κι οι Έλληνες εσήκωσαν
όλοι τους το κεφάλι.

Απόφαση το πήρανε
να ελευθερωθούμε
στην εκκλησιά ορκίστηκαν
για να αγωνιστούμε.

Με την ευχή της μάνας τους
και το σπαθί στο χέρι
το καριοφύλι παίρνανε
τρέχοντας στο λημέρι.

Μονομασμένοι στάθηκαν
λαός και αρχηγεία
σελίδες δόξας γράψανε
ξανά στην ιστορία.

Τον όρκο τους που δίνανε
τον ενθυμούνται όλοι,
ή να γυρίσουν νικητές
ή να τους βρει το βόλι.

Γι' αυτό κι εμείς τη μέρα αυτή
όλοι ας μη ξεχνούμε,
με τα διδάγματα αυτά
ας αναβαπτιστούμε.

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ '21

Μες στο σκοτάδι της σκλαβιάς
ο Έλληνας ζούσε ραγιάς
κι αγώνα άρχισε τρανό
της λευτεριάς ξεσηκωμό.

Του Παπαφλέσσα τη φωνή
ακούσαν οι οπλαρχηγοί
το σύνθημα μόλις δοθεί
για να ξεσηκωθούν μαζί.

Λαγκάδια, πόλεις και χωριά
τα τραγουδά η κλεφτουριά
παντού ακούγονται πυρά,
Μανιάκι, Ρούμελη, Μοριά.

Τα καρποφύλια αντιλαλούν
σ' όποιον τόπο κι αν βρεθούν,
γλυκοχαράζει η λευτεριά
τους Τούρκους διώχνουν στην Τουρκιά.

Κανείς δεν το περίμενε
πως θα αντισταθούμε
το αίμα τους να δώσουνε
και να ελευθερωθούμε.

Την μέρα πάντα τούτη δω
ποτέ ας μη ξεχνούμε,
στο αίμα των Ηρώων μας
όλοι ας βαπτιστούμε.

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Μάνα βγάξει τον πόνο της
κι οι λαγκαδιές βουϊζουν
κι οι πιο σκληρότερες καρδιές
ακούνε και ραγίζουν.

Ο πόνος πια μεγάλωσε
και η οργή ξεσπάει,
κλαμένου στόμα άνοιξε
Τούρκους πια για να φάει.

Γιατί της πήραν τα παιδιά
της πήραν τον αδελφό της,
για όλα τα Ελληνόπουλα
πονούσε σαν το δικό της.

Ανάθεμα Σουλτάνε μου
με όλο σου τ' ασκέρι
όπου τους δίνεις διαταγές
άνδρες, παιδιά να παίρνει.

Το άδικο το αίμα αυτό
να είναι στο λαιμό σας
και η κατάρα τούτη δω
να καίει το σωθικό σας.

Ανάθεμα Σουλτάνε μου
ανάθεμά σας όλοι
κανείς να μη ξεφύγετε
του Έλληνα το βόλι.

ΑΝΑΛΥΣΗ: «ΛΕΝΩ ΜΠΟΤΣΑΡΗ»

Η Λένω Μπότσαρη κι αυτή
γυναίκα αντρειωμένη
έκατσε κι αρματώθηκε
μη μείνει σκλαβωμένη.

Όπλα στον ώμο κρέμασε
και βόλια στην ποδιά της
κι οι Τούρκοι όλοι τρέμανε
για να της παν' κοντά της.

Στον πόλεμο πολέμαγε
καλύτερα από άντρες
με το σπαθί τους έκοβε
τους Τούρκους σαν τις χάντρες.

Με καύχημα τους έλεγε
πως ξέρω τ' όπλο να πιάνω,
γιατί είμαι η αδερφή
του Μπότσαρη του Γιάννο.

Γυναίκες κοπέλες θα 'πρεπε
τραγούδια να της πούνε,
και όσες έχουνε καρδιά
για να την μιμηθούνε.

ΣΤΙΣ ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΕΣ

Εκεί ψηλά στο Ζάλογγο
στρέψετε τη ματιά σας
να δείτε τις Σουλιώτισσες
που τραγουδούν μπροστά σας.

Που τον χορό τους σέρνανε
όλες μαζί εκεί
και 'κάναν τη θυσία τους
που έμεινε ιστορική.

Κόσμο, ζωή, την χαιρετούν
αφήνοντας με "έχε γεια"
και στον γκρεμό επέσανε
όλες με τη σειρά.

Να φύγουν εθελήσανε
αγνές και τιμημένες
τον θάνατο προτιμήσανε
να πάνε δοξασμένες.

Γυναίκες που έχετε καρδιά
και είστε αντρειωμένες,
γκρεμό να προτιμήσετε
να φύγετε τιμημένες.

ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

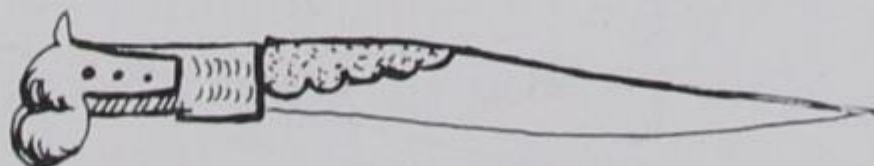
Πιστοί κι εμείς στα χνάρια σας
πάντα θα περπατούμε
μικροί μεγάλοι όλοι μας
εσάς θ' ακολουθούμε.

Το αίμα σας που δώσατε
φλογίζει την καρδιά μας
μας εμπυχώνει πάντοτε
για τα ιδανικά μας.

Μας κάνατε περήφανους
και μας και τα παιδιά μας
για να φανούμε αντάξιοι
απέναντι στη γενιά μας.

Τα τιμημένα όπλα σας
πάντα θα δοξαστούνε
νίκες πάντα θα φέρουνε
με δάφνες θα στολιστούνε.

Και όρκο πάλι σας δίνουμε
σύσσωμα τώρα όλοι
πως αν έρθουν δύσκολοι καιροί
θα πέσουμε στο βόλι.

ΤΑ ΠΗΡΑΜΕ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Φεγγοβολούν τα Γιάννενα
αστράφτει και η Τσούκα
Η Μανωλιάσα και αυτή
την όψη της αλλάζει.

Έρθε η ώρα και σ' αυτά
για να αναστηθούνε,
τους Τούρκους για να διώξουμε
κι ελεύθερα να ζούνε.

Το κελεϊδούνε τα πουλιά,
της λευτεριάς τ' αγέρι
κι οι Τούρκοι κυκλώθηκανε
χωρίς κανείς να ξέρει.

Ολίγες οι δυνάμεις μας
μα συμφωνήσαν όλοι,
κανείς τους δεν ετρόμαζε
του Εσσάτ πασά το βόλι.

Απ' το Μπιζάνι μήνημα
στον Άγιο Νικόλα,
το σχέδιο ήταν έτοιμο
τα έχουν ζώσει όλα.

Και μάχη μεγάλη δώσανε
μέχρι να ξημερώσουν
τα ξακουστά μας Γιάννενα
να τα ελευθερώσουν.

Σ' αυτήν την μάχη έβαλε
κι η Παναγιά το χέρι
ο Εσσάτ πασάς δείλιασε
με όλο του τ' ασκέρι.

Τα πήραμε τα Γιάννενα
το τραγουδούνε όλοι
και οι Τούρκοι ετρομάζανε
του Έλληνα το βόλι.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΟΠΟΥΛΑ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗ

Γιαννιωτοπούλα κάθησε
στον αργαλειό και υφαίνει
θυμιέται πάντα την σκλαβιά
και είναι λυπημένη.

Πουλάκι έξω άκουσε
να γλυκοκελαϊδάει,
να της μιλάει για λευτεριά,
να την παρηγοράει.

Μην κλαις Γιαννιωτοπούλα μου
κι η ώρα δε θ' αργήσει
και πάλι η γαλανόλευκη
εδώ θα κυματίσει.

Μόλις η Άνοιξη θα 'ρθεί
κι η φύση πρασινίσει
η μέρα της ελευθερίας
θα 'ρθεί και δε θ' αργήσει.

Γιαννιωτοπούλα τ' άκουσε
κι άρχισε το τραγούδι:

Πολέμα παλικάρι μου
και θα ελευθερωθούμε
και θα γυρίσεις νικητής
και θα στεφανωθούμε.

Ο ΚΑΦΕΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Με απαίτηση ξεκίνησε
και τα είχε σχεδιάσει φίνα,
να πει καφέ εθέλησε
ζεστό εις την Αθήνα.

Μα οι Έλληνες σαν τ' άκουσαν
όχι του απαντήσαν
και όλοι τα όπλα επήρανε
και τον προϋπαντήσαν.

Με μια καρδιά ξεκίνησαν
κι ήταν ομονιασμένοι
ποτέ τους δεν το σκέφτηκαν
το τι θα τους περιμένει.

Με κέφι στη μάχη ρίχτηκαν
και φώναζαν αέρα
και οι Ιταλοί ετρόμαζαν
και όλοι εκάναν πέρα.

Στο τέλος το κατάλαβε
κι αυτός και άλλα έθνη,
πως οι Έλληνες στον πόλεμο
έχουν μεγάλη τέχνη.

Ωραία ήταν τα όνειρα
τα σχέδιά του φίνα
και ο καφές τον καρτερεί
ακόμη στην Αθήνα.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Τα σχέδιά του έβαλε
χωρίς να υπολογίσει
πως η μικρή Ελλάδα μας
ΟΧΙ θα απαντήσει.

Την είδηση σαν πήρανε
ξεσηκώθηκαν όλοι,
ΟΧΙ βροντοφωνήσανε
στο Μουσολίνι το βόλι.

Σαν τα γεράκια τρέξαν
και 'δώσαν όλοι τα χέρια
τις διαταγές επήρανε
τρέχοντας στα λημέρια.

Της Αλβανίας τα βουνά
τα χιονοπαγωμένα,
όλα τα περπατήσανε
δεν έμεινε ούτε ένα.

Το Μπόγραδετς, το Μάλησπατ
Κλεισούρα, Τεπελένι
τα τρία "αυγά" τα πήρανε
τίποτα πια δε μένει.

Και δείξαν πως οι Έλληνες
ξέρουν να πολεμούνε
στις δύσκολες πάντα στιγμές
τρέχουν να ομονοιαστούνε.

ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ '40

Σαν τα πουλάκια κελαϊδείστε
ύμνους γλυκούς μελωδικά
κι όλοι πετάξτε για να πάμε
στης Αλβανίας τα βουνά.

Εκεί που τα αδέρφια μας κοιμούνται
που 'πέσαν για τη λευτεριά,
τη σκέψη μας να στρέψουμε όλοι
στους ήρωες αυτούς κοντά.

Σ' αυτούς που δώσανε τα στήθη
τρέχοντας μέσα στη φωτιά
που τραγουδώντας πολεμούσαν
σκορπώντας την ελευθεριά.

Το χώμα αυτό που τους σκεπάζει
ας είναι πάντα ελαφρό
κι όλο φορτίο να πάρουμε όλοι
πως κι εμείς θα κάνουμε αυτό.

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

Μπροστά κι εγώ στους τάφους σας
ήρθα να προσκυνήσω
λουλούδια με μοσχοβολιά
σε όλους σας να αφήσω.

Στη μνήμη φέρνω τα παλιά
τ' αξέστα αυτά χρόνια
που αντρειωμένοι τρέχατε
όλοι σας μες στα χιόνια.

Το σύνθημά σας ήτανε
αέρα, αέρα, αέρα
που οι Ιταλοί σαν τ' άκουγαν
φέγανε όλοι πέρα.

Ήρωες γίνατε όλοι σας
γράφοντας ιστορία,
χαρίζοντας στο Έθνος μας
νίκη κι ελευθερία.

Κι πάλι σας υπόσχομαι
πως δε θα σας λησμονήσω
στους τάφους σας θα έρχομαι
λουλούδια να αφήσω.

ΑΣ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ

Οι Έλληνες όλοι ομονοιασμένοι
για της πατρίδας το καλό
μ' ένα στόμα απαντήσαν
το μεγάλο ΟΧΙ στον εχθρό.

Και οι λεβέντες της Ελλάδας
τρέχανε όλοι με χαρά,
να πάνε για να πολεμήσουν
στα χιονισμένα τα βουνά.

Σαν τα γεράκια ανεβήκαν
της Πίνδου τα ψηλά βουνά
για να δοξάσουν την Πατρίδα
και να μας φέρουν λευτεριά.

Αέρα φώναξε ο Δαβάκης
πέφτουν τα πρώτα τα πυρά,
αντρειωμένος ο Στρατός μας
τους Ιταλούς βάζει μπροστά.

Μαζί το δρόμο πήραν όλοι
μα δε γυρίσαν μερικοί
πέσανε πάνω στο καθήκον
για της πατρίδας την τιμή.

Όρκο βαρύ ας δώσουμε
κι ας μην τον αρνηθούμε
στους δύσκολους πάντα καιρούς
αυτούς ας μιμηθούμε.

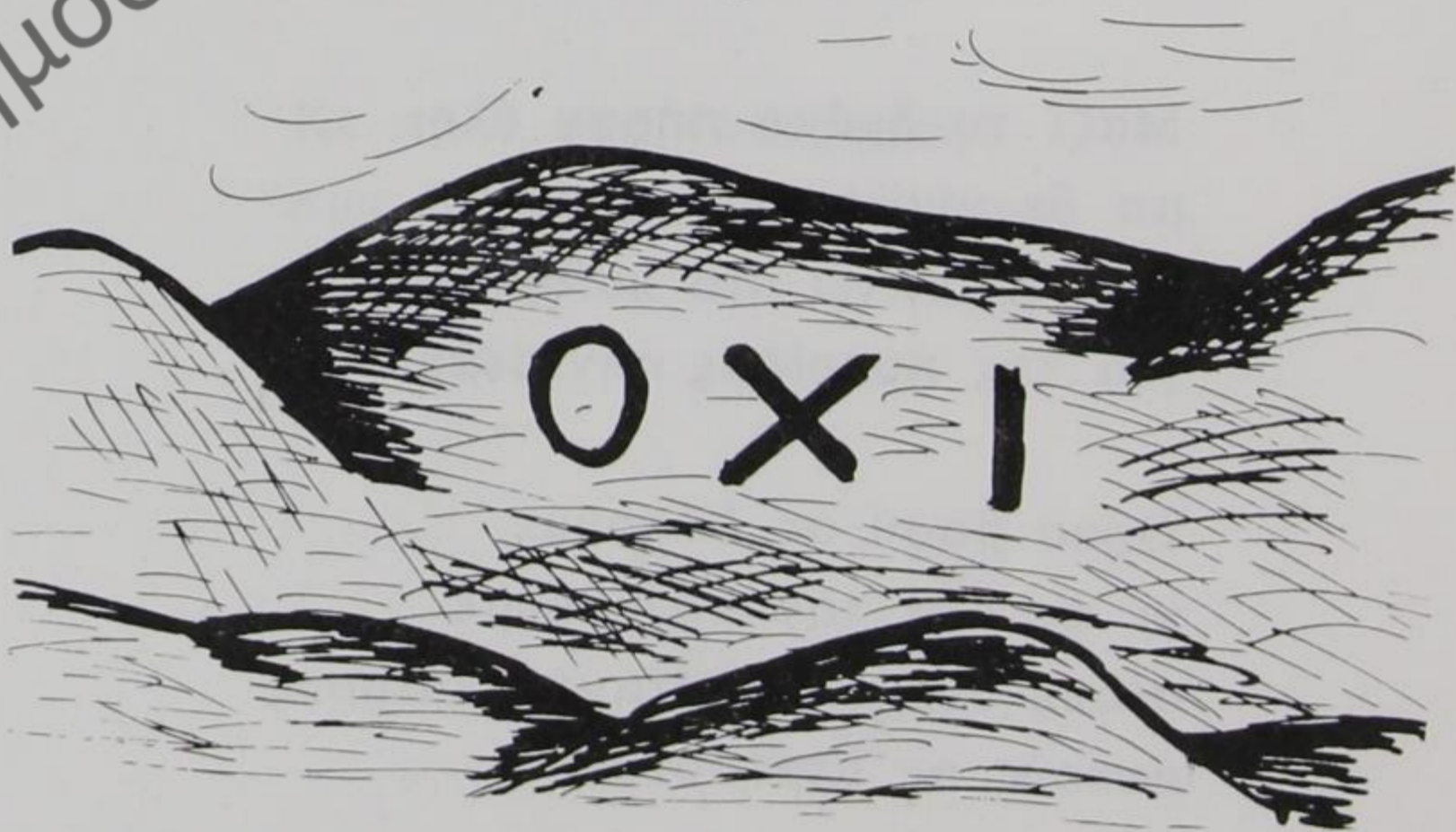
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΧΙ

Το ΟΧΙ ας το κρατήσουμε
όλοι μας στην καρδιά
και η σκέψη μας ας βρίσκεται
στους ήρωες κοντά.

Σ' αυτούς που 'βάλαν τα στήθη τους
στο βόλι, στο μαχαίρι,
για να φυσά χαρούμενα
της λευτεριάς τ' αγέρι.

Μικροί μεγάλοι όλοι μας
θα πρέπει να αγρυπνούμε
και την προστάτιδα Παναγιά
να την δοξολογούμε.

Δεν ήταν μόνη αυτή
που τα έκανε όλα πέρα
και ο στρατός μας έτρεχε
και φώναζε αέρα.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Πίνδο με τις ψηλές κορφές
και τα ωραία δάση
που η ιστορία σ' έγγραψε
και δε θα σε ξεχάσει.

Που τις γυναίκες που κρατάς
θυμίζουνε τις πρώτες
που το Σαράντα όρμησαν
στη μάχη σαν τις Σουλιώτες.

Να τρέχουν με πυρομαχικά
πάντοτε φορτωμένες,
ποτέ τους να μην σκέπτονται
πως είναι κουρασμένες.

Κουράστηκαν σκληρά κι αυτές
μαζί με τα παιδιά τους
για να φανούν αντάξιες
απέναντι στη γενιά τους.

Γυναίκες της Πίνδου περπατούν
και όλο καμαρώνουν,
θυμούνται όλα τα παλιά
και αστράφτουν και θεριώνουν.

Γυναίκες που έχετε καρδιά
θα πρέπει να το σκεφτείτε
κι όταν η ώρα το καλεί
να τις μιμηθείτε.

ΑΣ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΛΗΣΜΟΝΟΥΜΕ

Και πάλι αδέρφια μου γλυκά
ήρθα να σας τιμήσω,
και κλώνους δάφνης σ' όλους σας
στους τάφους σας να σκορπίσω.

Σε σας που θριαμβεύσατε
στην κρίσιμη αυτή ώρα,
τρομάζοντας τους Ιταλούς
τους κόψατε τη φόρα.

Της γης εσείς σταυραετοί
της λευτεριάς καμάρι,
που χύσατε το αίμα σας
και φύτρωσε χορτάρι.

Σ' αυτή τη γη που λεύτερη
τώρα εμείς πατούμε,
και με καμάρι ελληνικό
όλοι για σας μιλούμε.

Ποτέ εσάς δε θα 'πρεπε
κανείς να λησμονήσει,
αλλά μ' αγάπη πάντοτε
θα πρέπει να σας τιμήσει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ελλάδα μου, πατρίδα μου
φώναξε για να τρέξω
στις δύσκολες πάντα στιγμές
για να σε προστατέψω.

Τα γραφικά νησάκια σου
όλοι τα αγαπούνε
κι έτσι όλοι τρέχουνε
να τα επισκεφτούνε.

Γαλάζιος είναι ο ουρανός,
γαλάζια τα νερά σου
ηλιόλουστα τα πρωϊνά
χρυσά τα δειλινά σου.

Μικρή είσαι Ελλάδα μου
και σε ζηλεύουν όλοι
την ατσαλένια σου καρδιά
δεν την τρυπά το βόλι.

Τα παλικάρια που γεννάς
πάντοτε συμφωνούνε
στα χνάρια των προγόνων τους
κι αυτά τ' ακολουθούνε.

Εσύ 'σουνα που έδωσες
φώτα στην οικουμένη
γι' αυτό όλοι θα 'πρεπε
να 'ναι υποχρεωμένοι.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Η Ελλάς και πάλι ομονοιασμένη
εστάθηκε αντρειωμένη
τιμώντας πάλι την πατρίδα
καινούργια άνοιξε σελίδα.

Μικρή ασφαλώς, μας είναι η χώρα
μα δεν ελύγισε σε μπόρα,
πάντοτε με ψηλό κεφάλι
με νέες νίκες ξεπροβάλλει.

Τα ευζωνάκια προχωρούσαν
μεσ' στα πυρά χοροπηδούσαν
και φώναζαν αέρα
και οι Ιταλοί εκάναν πέρα.

Κι ο Μουσοκίνι χωρίς να ξέρει
έφαγε όλο του τ' ασκέρι,
μεσ' στο μυαλό του δε χωρούσε
πως η Ελλάς θα τον νικούσε.

Τ' άρματα αυτά τα τιμημένα
που το σαράντα είχαν ζωσμένα
ποτέ τους δε θα τ' αφήσουν
εχθροί τους για να τα πατήσουν.

α
α έ ρ α
ρ
α έ ρ α

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει
ας το μάθουνε όλοι στη γη
στους πολέμους νικήτρια θα βγαίνει
και θα τρέμουνε όλοι της οι εχθροί.

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει
και θα λάμπει σαν ήλιος στη γη,
νέες δόξες θα φέρνει και πάλι
σε ψηλές κορυφές θ' ανεβεί.

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει
όταν έχει ομόνοια καλή,
τ' όνομά της θ' ακούγεται πάλι
όσα χρόνια κι αν έχουν διαβεί.

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει
γιατί έχει προστάτη καλό
στον αγώνα τον δίκαιο που κάνει
με το βλέμμα θωρεί το Θεό.

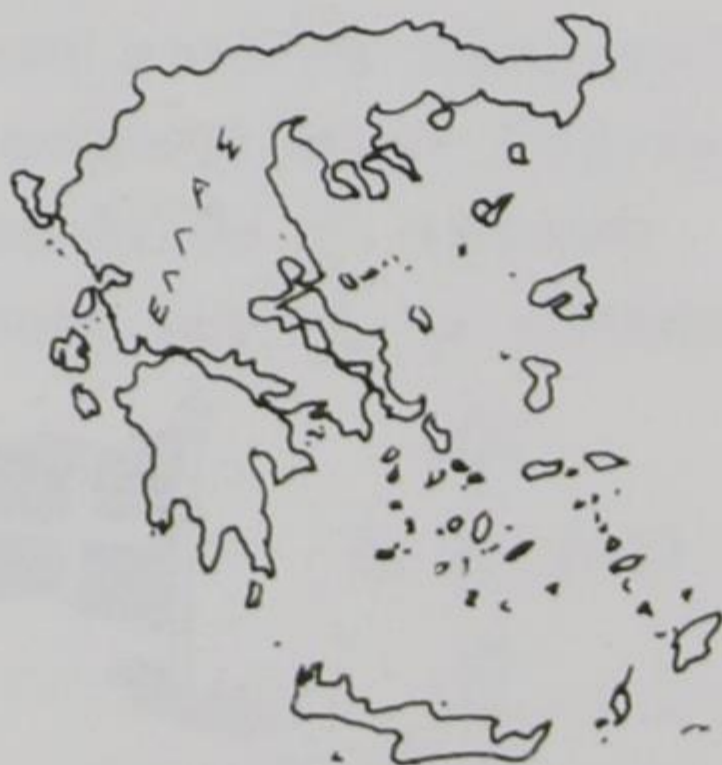
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πάντα ολόχαρη προβάλλεις
με το μέτωπο ψηλά
και καινούργιες δόξες φέρνεις
με τ' ατσάλινα φτερά.

Μα κι εμείς σε αγαπούμε
κι ερχόμαστε κοντά
για να δοξαστείς και πάλι
Ω! Ελλάδα μου γλυκειά.

Δε θ' αφήσουμε κανένα
για να σε σκλαβώσει πια
και θα πέσουμε στο βόλι
όλοι για τη λευτεριά.

Στην καρδιά μου σ' έχω πάντα
όπου πάω και βρεθώ
σαν εσέ γλυκειά μου Ελλάδα
άλλη δε θα ξαναβρώ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Είμαι μικρό ακόμα
γι' αυτό και δε μπορώ
όπλο και 'γω να πάρω
στον πόλεμο να μπω.

Μα σαν θα μεγαλώσω
όρκο σας δίνω εδώ
σε όλη τη ζωή μου
πατρίδα θα φρουρώ.

Το όπλο μου θα πάρω
θα τρέχω σαν αετός,
για να μην πλησιάζει
ποτέ κανείς εχθρός.

Κι όταν ακόμα πάλι
η πατρίδα το καλεί
το αίμα μου θα δώσω
για να ελευθερωθεί.

ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Στα δύσκολα αυτά χρόνια
εσένανε είχαμε όλοι συμπόνοια
στο πέρασμα, στα βήματά μας,
ερχόσouna πάντα κοντά μας.

Κουράγιο να μας δίνεις πάλι
να μας κρατάς απ' το κεφάλι
για να 'μαστε αγαπημένοι
και να φανούμε αντρειωμένοι.

Πείνα και γύμνια είχαμε όλοι
φωτιές παντού του εχθρού το βόλι
μα δεν λυγίσαμε κεφάλι
σ' όλη μας αυτή την πάλη.

Διότι εσύ, μπροστά ήσουν πάντα
το εικοσιένα, το σαράντα,
κι εμείς κουράγιο κάναμε όλοι
και τρέχαμε στου εχθρού το βόλι.

Γι' αυτό θα πρέπει να μην ξεχνούμε
και όλοι να σε δοξολογούμε
να στέκεις πάντα στο πλευρό
και να σ' έχουμε οδηγό.

ΚΑΙ Η ΚΟΝΙΤΣΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

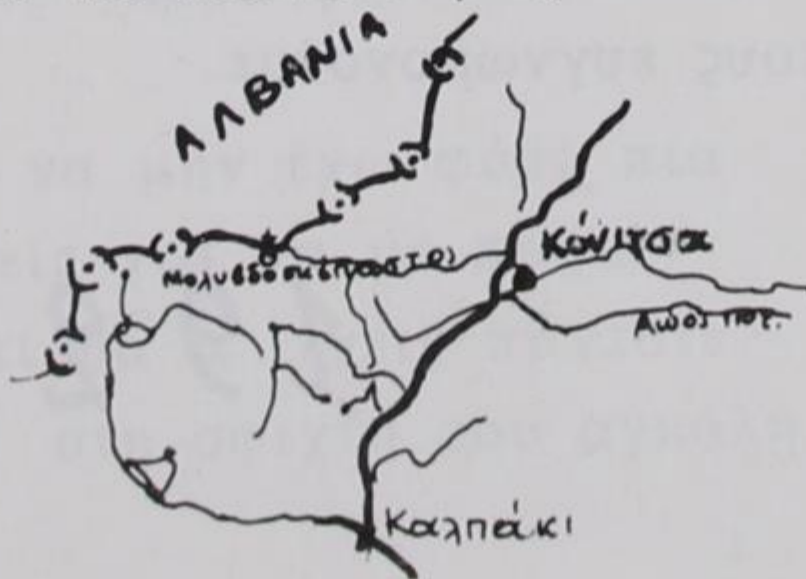
Την ώρα αυτή την ιερή,
που όλοι προσκυνούσαν
αδέλφια γίνανε εχθροί
και την επολεμούσαν.

Χριστούγεννα διαλέξανε,
να 'ρθουν να πολεμήσουν
αγώνα κάνανε σκληρό
για να την κατακτήσουν.

Την πένα άρπαξε κι αυτή
γράφοντας ιστορία,
ήρωες γίνανε όλοι τους
για την ελευθερία.

Με κίνδυνο η Κόνιτσα
εκράτησε τη δάδα,
σκορπώντας την ελευθεριά,
σε όλη την Ελλάδα.

Μπροστά στους ήρωες αυτούς
ας στρέψουμε τη ματιά μας,
για να θερμάνουμε κι εμείς
όλοι τα ιδανικά μας.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Πενήντα χρόνια πέρασαν
να δώσουμε αξία,
να δοξαστεί πάλι ξανά
και η Μικρά Ασία.

Μνημόσηνο εκάνανε
σ' αυτούς που σφαγιαστήκαν,
αλλά και να τιμήσουνε
αυτούς που εσωθήκαν.

Προσφέρανε τόσα πολλά,
στο Έθνος και στη Θρησκεία
γιατί τους προστάτεψε
πάντα η Παναγία.

Δύο πράγματα γνωρίζανε,
πατρίδα και θρησκεία
γι' αυτό στις μάχες γίνονταν
όλοι τους σαν θηρία.

Πάντα ας τους σκεπτόμεθα
να μην τους λησμονούμε
για την θυσία τους αυτή,
ας τους ευγνωμονούμε.

1922

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μάνα μου σε νοστάλησα
να ήμουνα κοντά σου,
πάντα να είμαι πλάϊ σου
με τ' άλλα τα παιδιά σου.

Να μου ανοίξεις διάπλατα
ξανά την αγκαλιά σου,
να με ζεσταίνεις πάντοτε
με τα θερμά φιλιά σου.

Γιατί ήμουνα κόρη σου κι εγώ
που πάντα μ' αγαπούσες
και τη ζωή σου έδινες
για να με αποκτούσες.

Το χέρι αυτό που με κρατεί
θα πάω να το σπάσω,
να κόψω τις αλυσίδες μου
ξανά να σ' αγκαλιάσω.

Για να' μαι πάντα πλάϊ σου
νιώθοντας τη στοργή σου
να με ξυπνάς κάθε πρωί
με το γλυκό φιλί σου.

Για να μην έχω φόβο πια
κανείς για να με πάρει
γιατί θα μ' έχεις πάντοτε
μες' στη σφιχτή σου αγκάλη.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΑΛΙΚΑΡΙΟΥ

Μικρός ήμουν και αγνάντευα
παλικαριών λιμέρια
να μεγαλώσω ήθελα
να πιάσω όπλο στα χέρια.

Παιχνίδια είχα στο σπίτι μου
κουμπούρια και μαχαίρια
και τα 'ζωνα στη μέση μου
κρατώντας με τα χέρια.

Περήφανα περπάταγα
με φλόγα στην καρδιά μου
το χρέος μου σκεπτόμουνα
για τα ιδανικά μου.

Όρα την ώρα καρτερώ
να γίνω παλικάρι
μέσα στο πόλεμο να μπώ
να τρέξω σαν λιοντάρι.

Για να με βλέπουν οι εχθροί
κι όλοι τους να τρομάζουν,
όπου περνάω και πατώ
στα πόδια να το βάζουν.

Θρησκευτικά

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Όταν Εσύ γεννήθηκες
όλα αγιαστήκαν
κι αυτά τα ζώα που ήταν κοντά
κι αυτά Σε σπλαχνιαστήκαν.

Το άστρο Εσένα άφησε
για πάντα οδηγό,
για να οδηγούνται οι άνθρωποι
στον δρόμο τον καλό.

Το άστρο αυτό δε θα φανεί
ποτέ Χριστέ μου πιά
διότι Εσένα φώτισε
μονάχα στην σπηλιά.

Γι' αυτό Χριστέ βοήθα μας
και μεις για να Σε βρούμε
όπως τους μάγους φώτισες
κοντά Σου για να 'ρθούνε.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χριστός γεννάται σήμερα
το ψάλλουν οι αγγέλοι
και οι ποιμένες στη σπηλιά
τ' άστρο που ανατέλλει.

Ο Σωτήρας μας γεννήθηκε
που θέλει να μας σώσει
κι όλα μας τ' αμαρτήματα
Αυτός να τα πληρώσει.

Χριστός γεννάται σήμερα,
χαρείτε να χαρούμε
και δώστε όλοι τα χέρια σας
μαζί ν' αγαπηθούμε.

Τι καρτερείτε άνθρωποι
οι καρμπάνες μας καλούνε
χαρμόсуνα σημαίνουνε
στις εκκλησιές να μπούμε.

Κι υπόσχεση να του δώσουμε
πως δε θα τον αρνηθούμε
τον δρόμο που μας χάραξε
να τον ακολουθούμε.

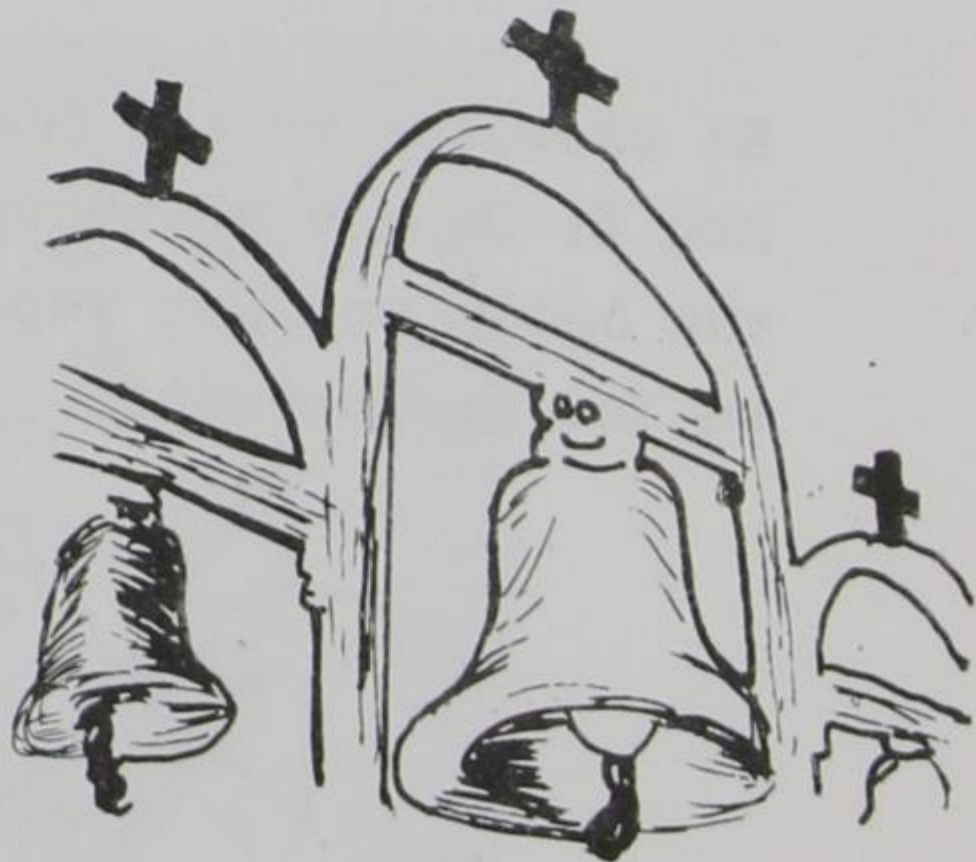
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΒΡΑΔΥ

Όμορφα που 'ναι τούτο το βράδυ
όπου γεννιέται ο Χριστός,
όλα τριγύρω 'γίναν χρυσά
και λάμπουν από φως.

Χαρά Θεού ειν' όλα τώρα
μέσα στη λάμψη τ' αστεριού
τα χιόνια όλα τα στολίσαν
και χαίρονται όλα παντού.

Μάτια όλοχαρα γεμάτα
από το φως του φεγγαριού
και τα παιδάκια τραγουδάνε
παντού τραγούδια του Χριστού.

Και οι καμπάνες μας σημαίνουν
γλυκά αρμονικά κι αυτές
κι όλους τους πιστούς καλούνε
να πάνε για τις εκκλησιές.

ΦΤΩΧΙΚΗ ΦΑΤΝΗ

Μέσα σε φάτνη φτωχική
γεννήθηκες Χριστέ μας,
να γίνεις ο Σωτήρας μας,
να σώσεις τις ψυχές μας.

Το άστρο αυτό το λαμπερό
φώτιζε στη σπηλιά Σου,
τους μάγους για να οδηγεί
για να 'ρθουνε κοντά Σου.

Και Σου κρατούσαν συντροφιά,
στη φάτνη τα ζωάκια,
που Σε ζεσταίναγ στοργικά
όλα με τα χνοτάκια.

Και οι ποιμένες έψαλλαν
μαζί με τους αγγέλους
για το μεγάλο γεγονός
όπου δεν έχει τέλος.

Το χρέος μας Χριστούλη μας
είναι πολύ σε Εσένα
τον εαυτό μας θα 'πρεπε
να δίναμε σε Εσένα.

ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ

Σε σας που πάθος έγινε
βαθύ η αγιοσύνη
και οι καρδιές πλημμύριζαν
από ελεημοσύνη.

Εσείς ψηλά κρατήσατε
της πίστης μας τη δάδα,
η χάρις να 'ρθει του Θεού
στην ένδοξη Ελλάδα.

Νύχτα και μέρα ευχόμαστε
μέσα από την ψυχή μας,
να 'στε πάντα προστάτες μας
να βρίσκεστε μαζί μας.

Αθάνατοι Ιεράρχες μας
σοφοί Εσείς δασκάλοι
πολλές πόρες περάσατε
δεν κλίνατε όμως κεφάλι.

Όλοι, την μέρα τούτη δω
πάλι ας αγιαστούμε
και το παράδειγμα Αυτών
κανείς ας μη ξεχνούμε.

ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΟΥΡΑΝΟΦΑΝΤΟΡΕΣ

Στους τρεις ουρανοφάντορες
ρήτορες και δάσκαλους
που εστάθηκαν παντοτινά
της εκκλησίας φάρος.

Ο λόγος τους ο πύρηνος,
σαν ποταμός αντλούσε,
στο έργο, το μεγάλο τους
εμπόδια δε χωρούσε.

Τα έργα τους που άφησαν,
έχουν μεγάλη αξία,
σκληρά παλέψανε κι οι τρεις
για την Ορθοδοξία.

Ευχηθείτε Πατέρες και οι τρεις
για ολοκλήρη την πλάση,
φωτίστε τον καθένα μας,
στα ύψη για να φτάσει.

ΓΟΛΓΟΘΑΣ

Για μας σταυρώθηκες Χριστέ
στο Γολγοθά επάνω,
τα βλέμματά Σου άφησες
στον ουρανό επάνω.

Με δύο ληστές σταυρώθηκες
και σ' έβαλαν στη μέση
και στον Πατέρα Σου έλεγες
για να τους συγχωρέσει.

Κανένας δεν ευρέθηκε
για να σε δικαιώσει,
αλλά ο Ιούδας με φίλι
πήγε να σε προδώσει.

Ωχ! τί κρίμα ήτανε αυτό
ματι αχαριστία,
που ξέχασαν όλα τα θαύματα
και τη διδασκαλία.

Ω! τι παράδειγμα είναι αυτό
τι θεία καλωσύνη,
που μια σταγόνα αίμα Σου
σωρό αμαρτίες σβήνει.

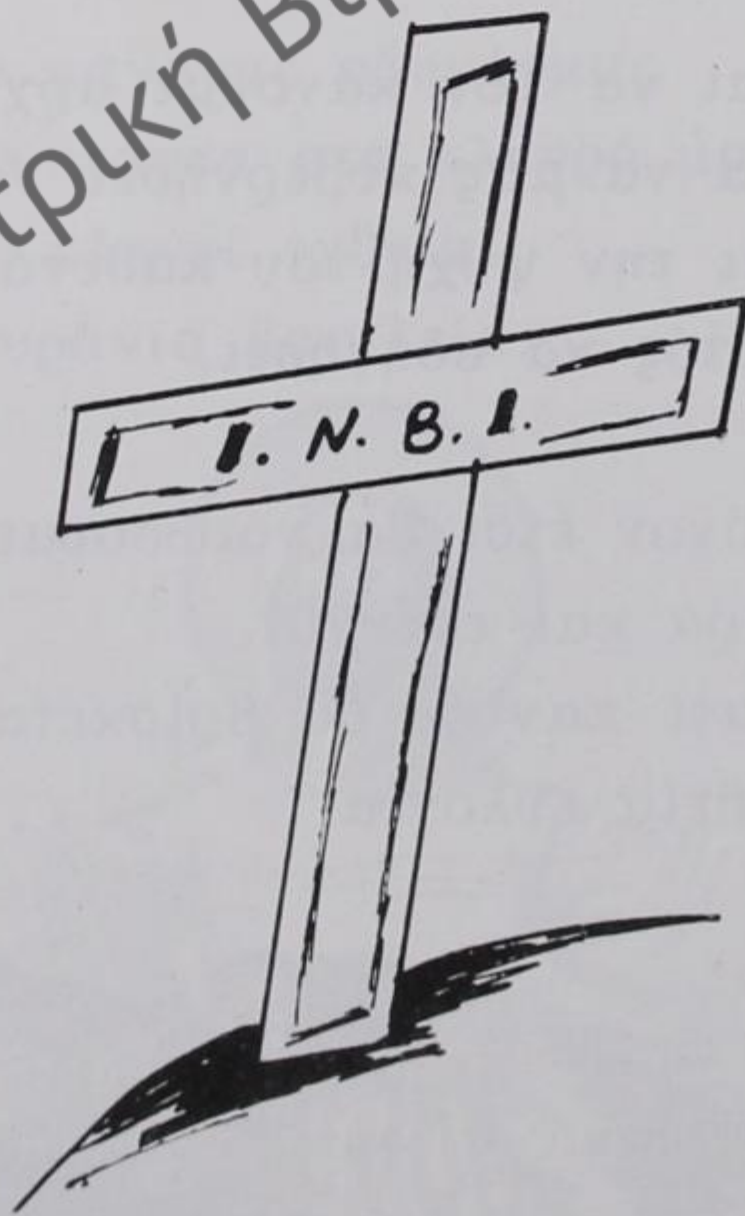
Ενώ εμείς αχάριστοι
βρισκόμαστε μαζί Σου
όμως Εσύ πάντα καλός
μας βάζεις στο μαντρί Σου.

Μα εσύ κοντά μας βρίσκεσαι
δεν είσαι μακριά μας,
αρκεί εμείς να δώσουμε
μονάχα την καρδιά μας.

Γι' αυτό όσοι βρισκόμαστε
στη θλίψη και στον πόνο
τα βλέμματά μας να στρέψουμε
σ' Αυτόν μονάχα μόνο.

Και έλεος να ζητήσουμε
και θα μας ελεήσει.

πάντα στις δύσκολες στιγμές
Αυτός θα μας βοηθήσει.

ΣΤΟ ΓΟΛΓΟΘΑ

Το Γολγοθά ας πάρουμε
και 'μεις για ν' ανεβούμε
με τον Σταυρό στον ώμο μας
να Τον ακολουθούμε.

Τον πόνο Του να νοιώσουμε
και να Τον συμπονούμε,
το αίμα που έδωσε για μας
ας μη το λησμονούμε.

Στα χνάρια Του ας βαδίσουμε
και έλεος να ζητούμε
να δώσουμε όλοι την καρδιά
και να Τον αγαπούμε.

Και να Τον κάνουμε αρχηγό
για να μας κυβερνήσει
και την ψυχή του καθενός
Αυτός να οδηγήσει.

Μόνον έτσι θα νοιώσουμε
χαρά και ευτυχία,
γιατί παντού θα βρίσκεται
η θεία ευλογία.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Πάσχα ξημερώνει πάλι
τ' άγιο φως θα μας προβάλλει
υψώστε όλοι το κεφάλι
στο Σωτήρα μας και πάλι.

Με το φως ας φωτιστούμε
να μπορέσουμε να δούμε
το σκοτάδι στην καρδιά μας
για να φύγουν τα κακά μας.

Στο πλευρό Του να σταθούμε
κι όλοι να προσευχηθούμε,
για να μπει μες στην καρδιά μας
και να κάθεται κοντά μας.

Να τον κάνομε οδηγό μας
να 'ναι πάντα στο πλευρό μας
να μας οδηγεί ευθεία
στην ουράνια βασιλεία.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Μετανοείτε άνθρωποι
εάν θέλετε να σωθούμε
προτού ξεσπάσει η οργή Θεού
και καταποντιστούμε.

Σημάδια είναι οι σεισμοί
καθώς και οι πλημμύρες
οι άνεμοι οι άτακτοι
και όλες οι καταιγίδες.

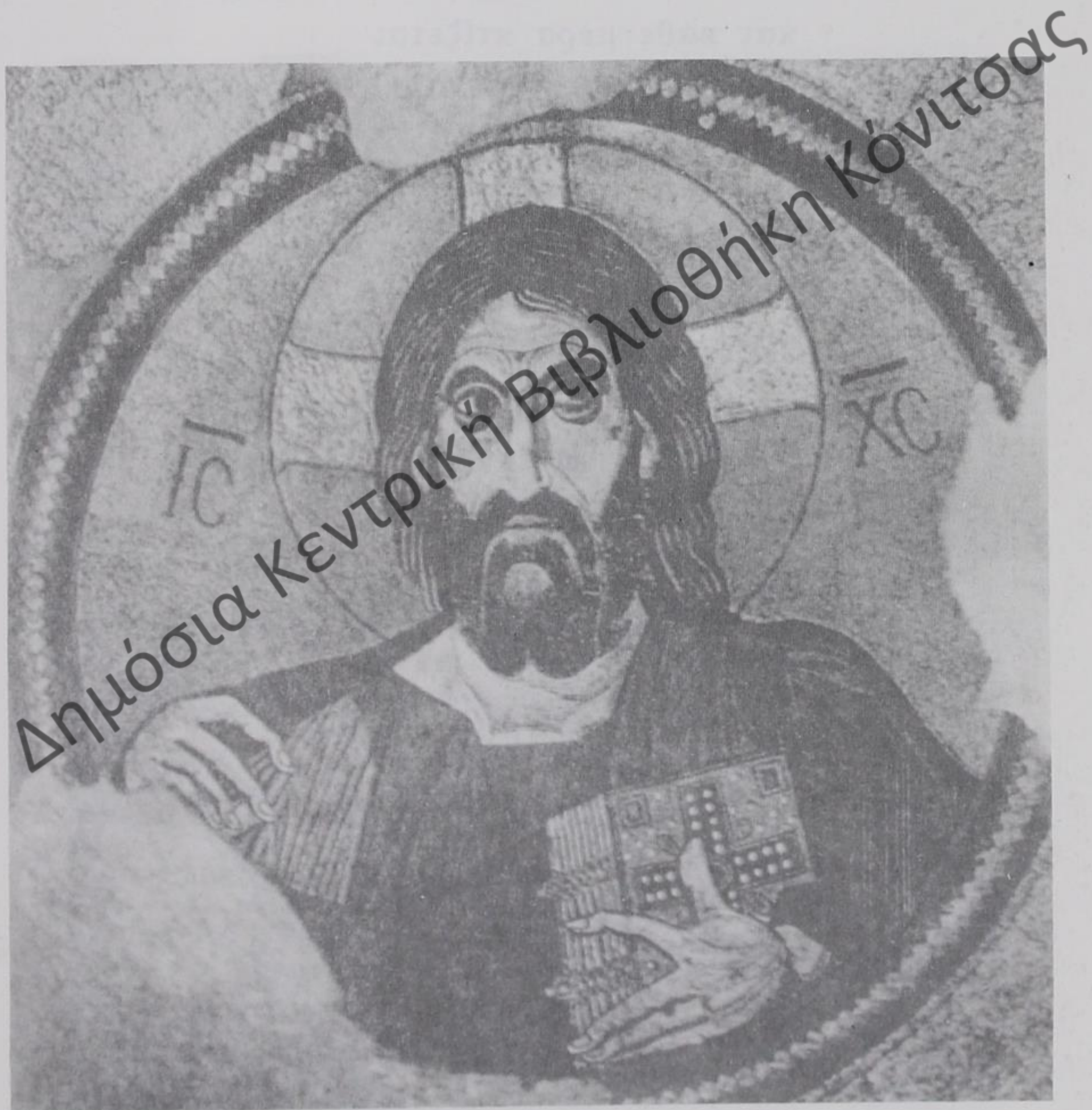
Που οι πόλεις γίναν ποταμοί
κι όλα τα καθηλώσαν,
σπίτια και αυτοκίνητα
τα πάντα τα σαρώσαν.

Εύσπλαχνος είναι ο Θεός
και πάλι μας αγαπάει,
τ' αὐτί μας λίγο έπιασε
και μας προειδοποιάει

Τι καρτερείτε άνθρωποι,
ελάτε να αγαπηθούμε
και ηθικά να ζήσουμε·
στην εκκλησιά να μπούμε.

Και έλεος να ζητήσουμε
και θα μας ελεήσει
στις δύσκολες αυτές στιγμές
και πάλι θα μας βοηθήσει.

Εάν δε το κάνουμε αυτο
γαλήνη δε θα βρούμε
θα 'ρθει μια μέρα που όλοι μας
θα καταποντιστούμε.

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΥ

Χαρά σ' αυτούς που αξιώθηκαν
να πάνε να μονάσουν
τα μαύρα να φορέσουνε
ψυχή, σώμα ν' αγιάσουν.

Που νύχτα, μέρα προσεύχονται
λεπτό δεν πάει χαμένο,
και κάθε μέρα κτίζεται
κάτι το γκρεμισμένο.

Και για μητέρα έχουν πια
όλοι την Παναγία,
που πάντοτε τους οδηγεί
στην Άνω Βασιλεία.

Που ζούνε στην υπακοή
και στην ακτημοσύνη,
στην παρθενία όλοι τους
και στην ελεημοσύνη.

Η αγάπη κι η ταπείνωση
μιλάει στα πρόσωπά τους,
αυτό το βλέπεις από μακριά
προτού να πας κοντά τους.

Στην προσευχή τους πάντοτε
κανένα δεν ξεχνούνε
στην Παναγιά προσεύχονται
για όλους παρακαλούνε.

Να 'ρθει η χάρις του Θεού
κι εμείς να φωτιστούμε
για την αιώνια ζωή
όλοι ν' αγωνιστούμε.

Της ερήμου τ' αγαθά
με χρήμα δεν τα πουλούνε
αυτοί μόνο που ζουν εκεί
με κόπο τ' αποκτούνε.

Η ΕΛΠΙΔΑ

Με την ελπίδα στο Θεό
όλοι μας καρτερούμε,
αυτό που η ψυχή μας το ζητά
μια μέρα να το δούμε.

Στα δύσκολα προβλήματα
που όλοι συναντούμε,
την ελπίδα όταν δεν χάσουμε
θα παρηγορηθούμε.

Και πόσοι είναι αγαπητοί
που είναι μεσ' στον πόνο
παρηγοριά δεν έχουνε
αλλά ελπίζουν μόνο.

Με την ελπίδα καρτερά
η μάνα στην καρδιά της
να δει και πάλι τα παιδιά
ξανά στην αγκαλιά της.

Με την ελπίδα ζουν κι αυτοί
κι εμείς τους καρτερούμε.
Κύπρο και Βόρειο Ήπειρο
να ελευθερωθούνε.

ΓΑΛΗΝΗ

Άνθρωποι είναι πια καιρός
όλοι να σκεφτούμε
το δρόμο που εχάσαμε
πάλι να τον βρούμε.

Για να προλάβουμε όλοι μας
αυτά που θα συμβούνε
την πίστη ας μη χάσουμε
και έλεος να ζητούμε.

Σημάδια πολλά φαίνονται
κι αυτά μας μαρτυρούνε
το τέλος επλησίασε
πολλά κακά θα δούμε.

Γιατί απρόοπτα κάποτε
χωρίς ν' αντιληφθούμε
μπροστά στο δίκαιο κριτή
θα παρουσιαστούμε.

Χαρά σ' αυτόν τον άνθρωπο
που θα 'χει μετανοήσει
με φωτεινό του πρόσωπο
Θεό θα αντικρύσει.

Ψεύτικη είναι η ζωή
μ' ότι ρυθμό κι αν ζούμε
είτε αργά, είτε γρήγορα,
στον τάφο προχωρούμε.

Μόνο η ψυχή είναι αιώνιος
αυτή πρέπει να δούμε
να την κρατάμε πάντα αγνή
και να ενδιαφερθούμε.

Ανήσυχτοι είμαστε όλοι μας
δεν ξέρουμε τι ζητούμε
μέρα και νύχτα τρέχουμε
γαλήνη για να βρούμε.

Αν θέλουμε ειλικρινά
γαλήνη για να βρούμε
θα πρέπει τότε όλοι μας
Χριστό ν' ακολουθούμε.

Αυτός είναι ο οδηγός
που φέρνει τη γαλήνη
με πίστη αν του ζητήσουμε
αμέσως μας τη δίνει.

ΕΙΡΗΝΗ

Ειρήνη όλοι γυρεύουμε
μα δεν την αποκτούμε
νύχτα και μέρα τρέχουμε
μέχρι που να τη βρούμε.

Το θέμα αυτό είναι διεθνές
και όλοι ασχοληθήκαν
μα μάταιες οι προσπάθειες
λύση καμιά δε βρήκαν.

Άνθρωποι μου μη τρέχετε
η Ειρήνη είναι κοντά μας,
αρκεί εμείς να δώσουμε
μονάχα την καρδιά μας.

Σ' Αυτόν που ήρθε στη γη
να φέρει την Ειρήνη
που η αγάπη Του έφτασε
και το αίμα Του να δίνει.

Και μόνη της θα 'ρθει αυτή
μέσα μας να κατοικήσει,
και η καρδιά του καθενός
Ειρήνη θα γεμίσει.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

Φεύγει η μάνα απ' το παιδί,
στον ύπνο το αφήνει
να πάει πάλι για δουλειά
γιατί έρημη έχει μένει.

Μα! Άγγελος έφτασε λαμπρός
δίπλα στο μαξιλάρι,
για να φυλάει το παιδί
και να του τραγουδάει.

Και το παιδάκι έμεινε
μαζί με τ' αγγελούδι
ήρεμο, χαμογελαστό,
σαν δροσερό λουλούδι.

Με αγωνία η μάνα του
που όλο ανησυχούσε
την πόρτα μόλις άνοιξε
η κούνια λαμποκοπούσε.

Το θαύμα τότε ένοιωσε
και μόνη της πια μιλούσε
και το καλό μας το Θεό
με πίστη δοξολογούσε.

Δοξάζει πάλι το Θεό
και το παιδί φιλάει
τον άγγελο ευχαριστεί
που ήρθε να το κοιτάει.

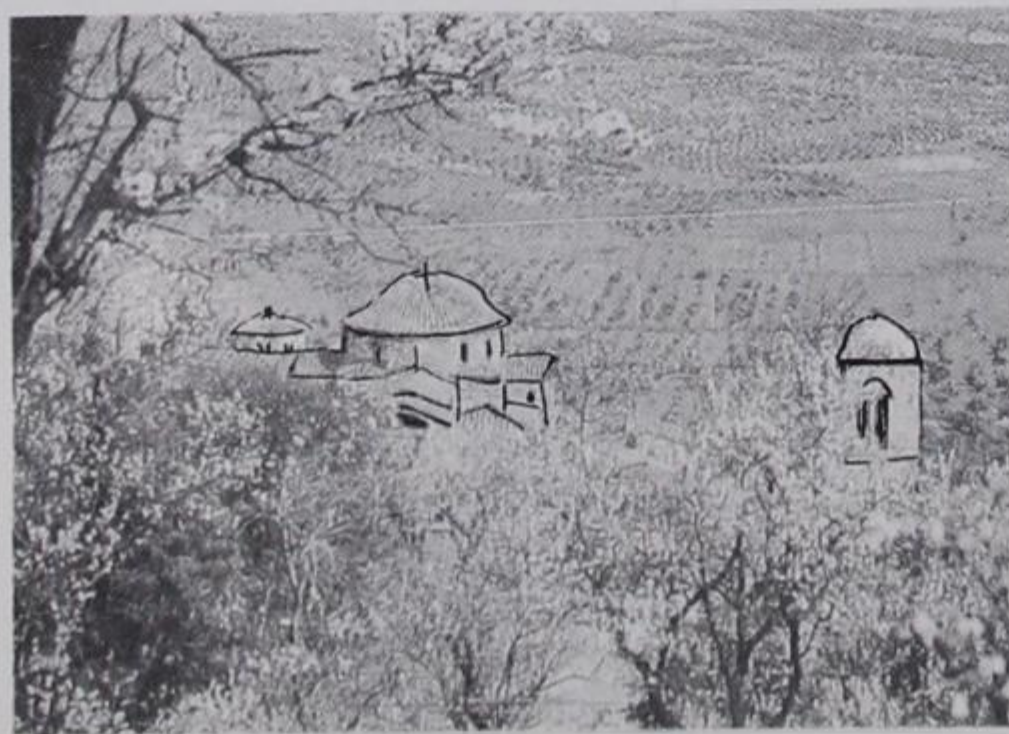
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Άνοιξη ελουλούδιζε
κοντά στο ερημοκλήσι
κι ο παπάς ξεπρόβαλλε
καμπάνα να χτυπήσει.

Και εσπερινό μας άρχισε,
υπέροχη ακολουθία,
αργά μας εθυμίαζε
σκορπώντας ευωδία.

Μα οι ψαλτάδες και αυτοί
άνοιξαν τα βιβλία
τροπάρια μας έψαλναν
μ' αγγελική υμνωδία.

Κι αφοσιωμένοι όλοι μας,
με ευλάβεια μεγάλη,
τις σκέψεις μας εστρέψαμε
στην Παναγιά και πάλι.

ΤΑ ΖΙΖΑΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

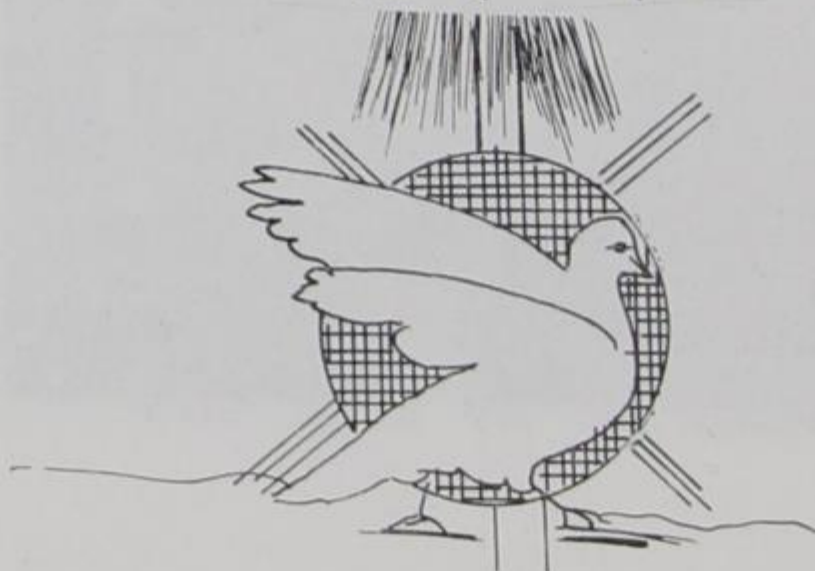
Που είσαι Άγιε Αθανάσιε
και συ Προφήτη Ηλία
να κάψετε τα ζιζάνια
που μπήκαν στην Εκκλησία.

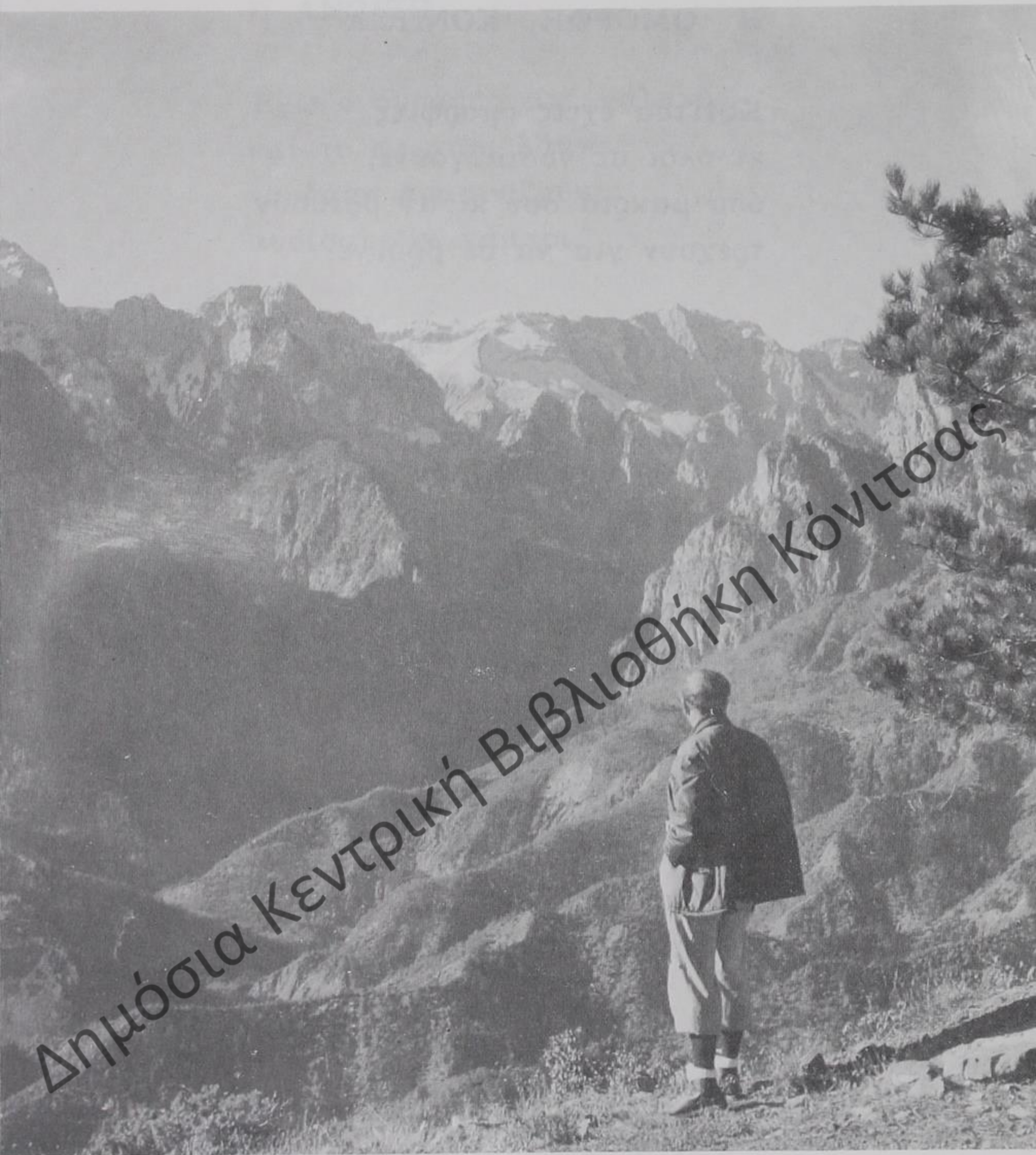
Που την θρησκεία πολεμούν
παντού νύχτα και μέρα
αλλά όμως δε μπορέσανε
για να τα βγάλουν πέρα.

Και μάταια πιστεύουνε
πως θα το κατορθώσουν
θρησκεία, κλήρο και τα δυο
για να τα εξοντώσουν.

Γι' αυτό ευχηθείτε κι εσείς,
προτού η οργή αρχίσει
να 'ρθει το Άγιο Πνεύμα ξανά
κι όλους να μας φωτίσει.

Και φωτισμένοι όλοι μας
το σφάλμα μας να αισθανθούμε.
έλεος να ζητήσουμε
για να συγχωρεθούμε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Διάφορα

Η ΟΜΟΡΦΗ ΚΟΝΙΤΣΑ

Κόνιτσα έχεις ομορφιές
κι όλοι σε νοσταλγούνε,
όσο μακριά σου κι αν βρεθούν
τρέχουν για να σε βρουνε.

Τις κρυσταλλένιες σου πηγές
και τα ωραία δάση
που όποιος τα βλέπει μια φορά,
ποτέ δε θα ξεχάσει.

Τα σπίτια τα ωραία σου
τα νοσταλγούνε όλοι,
όσοι μακριά σου βρίσκονται
και ζούνε σ' άλλη πόλη.

Τους δρόμους τους ωραίους σου,
τον καθαρό αέρα,
που τον σκορπούν τα έλατα
και νύχτα και ημέρα.

Τα πάντα είναι πράσινα
και όλα ανθισμένα
γι' αυτό και όλοι τρέχουνε
για να 'ρθουνε σε σένα.

Την ήσυχη αυτή ζωή
που όλοι τη λαχταρούνε
που μέρα και νύχτα τρέχουνε
σε σένα θα τη βρουνε.

Η ΑΝΟΙΞΗ

Έξω ο ουρανός είν' γαλανός
και το φεγγάρι λάμπει
τα δάση πρασινίζουνε
ανθίσανε οι κάμποι.

Γλυκά τ' αηδόνια κελαϊδούν
όπου και αν βρεθούνε,
το μήνυμα της άνοιξης
σε όλους μας σκορπούνε.

Τα προβατάκια βόσκουνε
τ' αρνιά χοροπηδούνε
και οι βοσκοί τα χαίρονται
χωρίς να κουραστούνε.

Τραγούδια γέλια ακούγονται
παντού όπου βρεθούμε,
την εποχή της άνοιξης
ας μη τη λησμονούμε.

ΟΙ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Η άνοιξη μόλις θα 'ρθει
όλα θα πρασινίσουν
κι οι βοσκοί τα πρόβατα
θα πάνε να βοσκήσουν.

Και θα ακουστεί η μουσική
από τα κουδουνάκια
που θα χτυπούνε αρμονικά
όλα τα προβατάκια.

Και οι βοσκοί χαρούμενοι
θα παίζουν τη φλογέρα
και θ' αναπνέουν πάντοτε
τον καθαρό αέρα.

Αγάλι-αγάλι βόσκοντας
τις ραχές θα περνούνε,
μέχρι να παν' στις ρεματιές
για να ξεκουραστούνε.

Και τα πουλιά θα κελαϊδούν
χαρούμενα όλη μέρα
χαρά θα μας σκορπούν κι αυτά
μαζί με τη φλογέρα.

Στις εξοχές θα ακουστούν
και πάλι τα τραγούδια
και ευωδιές θα μας σκορπούν
τα δροσερά λουλούδια.

Κι οι πηγές θ' αρχίσουνε
κι αυτές να αναβλύζουν
να βγάζουν δροσερό νερό
κι όλους να μας ποτίζουν.

Χαρά Θεού είναι παντού
όπου κι αν βρεθούμε
της Άνοιξης την εποχή
ποτέ ας μη ξεχνούμε.

ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Μας ήρθε πάλι η Άνοιξη
και όλα πρασινίζουν,
πουλιά, αηδόνια, κελαϊδούν
τα λουλούδια ανθίζουν.

Χαρά Θεού είναι παντού
όπου κι αν καθήσεις,
σε όποιον τόπο κι αν βρεθείς,
χαρά θα αντικρίσεις.

Τα πράσινα αυτά χαλιά
που όλοι καμαρώνουν,
όλος ο κόσμος τα πατά
κι εκεί τραπέζι στρώνουν.

Στα δάση πάλι απλώνεται
το τρυφερό αγέρι
τους ορειβάτες καρτερεί
στις κορυφές να φέρει.

Γι' αυτό, όσοι τα δάση χαίρονται
κι όσοι τα αγαπούνε,
μέτρα όλοι ας λάβουνε
να μην καταστραφούνε.

Η ΑΝΟΙΞΗ

Μας ήρθε πάλι η άνοιξη
κι ανθίσαν τα λουλούδια
κι οι εξοχές γεμίσανε
παντού χαρές, τραγούδια.

Κι οι μαθητές ευρίσκονται
κι αυτοί σε αγωνία
να φύγουν το γρηγορότερο
όλοι απ' τα θρανία.

Κι άλλοι θα πάνε στα χωριά
κι άλλοι θα πάν' στην πόλη
με τους γονείς τους όλοι μαζί
για να χαρούνε όλοι.

Η ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Μέσα στη βαρυχειμωνιά
στα κρύα και στα χιόνια
της μυγδαλιάς εγέμισαν
παντού ανθούς τα κλώνια.

Σα νύφη εκαμάρωνε
μέσα κι αυτή στη φύση
γιατί ήταν η μόνη αυτή
που είχε κιόλας ανθίσει.

Μα όταν εχιόνισε πολύ
κι όλα τα 'χε στολίσει,
ακόμη και τα ξερά κλαδιά
έχουν κι αυτά ανθίσει.

Κι η μυγδαλιά καθότανε
πάντοτε λυπημένη
διότι δε φαινότανε
πως ήταν στολισμένη.

ΗΛΙΕ ΜΟΥ ΕΒΓΑ ΝΑ ΣΕ ΔΟΥΜΕ

Μες στην αυγή μας ξεπροβάλλεις
δίσκος χρυσός στον ουρανό,
κι όλη τη φύση μεταβάλλει
ένα διαμάντι φωτεινό.

Σκορπώντας έτσι τις ακτίνες
σε κάθε σημείο σκοτεινό
τα κάνεις όλα για να έχουν
το χρώμα σου το φωτεινό.

Γιατί εσύ όλα τα θερμαίνεις
κι όλα τα αναζωογονείς,
γι' αυτό και όλοι περιμένουν
με αγωνία για να βγεις.

Και όταν μας καληνυχτίζεις
μας δίνεις πάλι τη χαρά,
απλώνοντας μέσα στη σφαίρα
τα χρυσαφένια σου φτερά.

ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ

Ψηλά βουνά σας χαίρομαι
που είστε σκορπισμένα
γι' αυτό, αν θέλετε πάρτε με
μαζί σας και εμένα.

Να ζώ την ομορφιά σας
σε κάθε εποχή σας,
τα χρόνια που θα ζήσετε
να ζω κι εγώ μαζί σας.

Δε με τρομάζει η γύμνια σας
όταν θα γυμνωθείτε
γιατί θα 'ρθεί η Άνοιξη
και πάλι θα στολιστείτε.

Σε όλες σας τις εποχές
έχετε και τη χάρη
μα η Άνοιξη σαν έρχεται
σας δίνει άλλη χάρη.

Τα πάντα πρασινίζουνε
και όλα λουλουδίζουν,
και οι λυγαριές ανθίζουνε
και τα πουλιά γυρίζουν.

Και τα κρυστάλλινα νερά
όπου σας διασχίζουν,
τη φύση όλη δροσίζουνε
και μας όλους ποτίζουν.

Γι' αυτό όλοι σας χαίρονται
κι όλοι σας καμαρώνουν
πάντα όταν σας βλέπουνε
απ' τον καημό τους λιώνουν.

ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Για πες μας πλάτανε εσύ
που στέκεις αντρειωμένος,
πράσινος και δροσιά σκορπάς
και ας είσαι γερασμένος.

Πολλοί πέρασαν, κάθισαν
στον ίσκιο σου από κάτω
και όσοι μαζί σου πάλεψαν
τους έχεις βάλει κάτω.

Και στον κορμό σου άρματα
πολλά έχουν κρεμαστούνε,
στον ήσκιο σου καθήσανε
για να ξεκουραστούνε.

Στολίδι είσαι ολονών
κι όλοι σε καμαρώνουν
πάνωρια τα κλωνάρια σου
στην εκκλησιά απλώνουν.

ΕΦΥΓΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Το καλοκαίρι έφυγε
σαν να 'ταν μια βδομάδα,
και στον ορίζοντα άπλωσε
τα πέπλα η συννεφάδα.

Και η συννεφάδα άρχισε
αμέσως να γεμίζει
να ρίχνει τις πρώτες τις βροχές
τη γη για ένα ποτήρι.

Οι γεωργοί ετοιμάζονται
να ρίξουν τα σπαρτά τους
μέχρι που να 'ρθει η εποχή,
να πάρουν τη σοδειά τους.

Έφθασε το Φθινόπωρο,
φύγαν τα χελιδόνια,
στα δάση δεν ακούγονται
να κελαϊδούν τα αηδόνια.

Και η φύσις άρχισε και αυτή
άλλο χρώμα να παίρνει,
τα φύλλα να κιτρινίζουν
και ο αέρας να τα παίρνει.

Όμορφο Καλοκαίρι μου
περάσαμε ωραία,
περνώντας τις διακοπές
μ' απίθανη παρέα.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

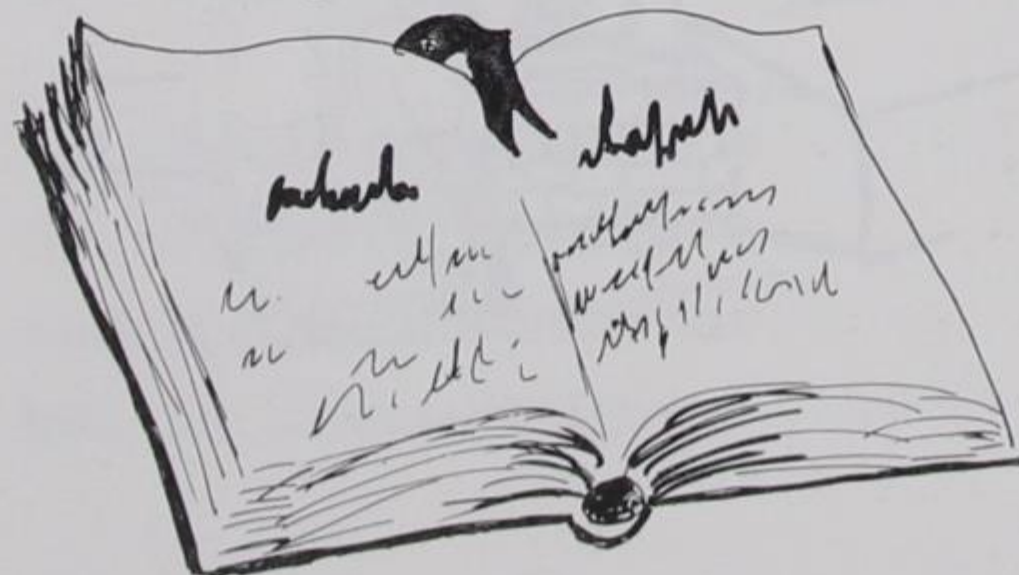
Το σχολειό μας το καλό
που πολύ το αγαπούμε,
πάντοτε δεν το ξεχνούμε
όπου κι αν βρεθούμε.

Κυψέλη είσαι σχολειό μας
για όλα τα παιδιά σου,
γι' αυτό και όλοι τρέχουμε
κι ερχόμαστε κοντά σου.

Εσύ τα πρώτα γράμματα
σ' όλους μας έχεις δώσει
και το μυαλό μας άνοιξες
μας πλούτισες τη γνώση.

Μικρά στην πόρτα μπήκαμε
πιασμένοι απ' τα χεράκια
και τώρα τελειώνοντας
φεύγουμε πια αντράκια.

Να είσαι καλά σχολείο μας
με τους καλούς δασκάλους,
τις γνώσεις που έδωσες σε μας
να δώσεις και σε άλλους.

ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ

Χιόνια πέφτουν πλουμισμένα
και στολίζεται η αυλή,
τα πουλάκια τριγυρίζουν
για να βρουν κι αυτά στοργή.

Ο παππούς μέσα στο τζάκι,
ρίχνει ξύλα στη φωτιά,
η γιαγιά στο καλάθακι
φέρει κάστανα πολλά.

Τα παιδάκια μες στα χιόνια
πέφτουν όλα με χαρά.
κι όταν πια θα κοκκινίσουν
τρέχουνε για τη φωτιά.

ΟΤΑΝ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΠΕΦΤΟΥΝ

Τα χιόνια πέφτουν απαλά
και όλα τα στολίζουν,
του Φθινοπώρου τα κλαριά
μορφαίνουν και ανθίζουν.

Το κρύο είναι τσουχτερό,
οι άνεμοι σφυρίζουν,
κι οι άνθρωποι πολύ νωρίς
στα σπίτια τους γυρίζουν.

Και τα πουλάκια και αυτά
ανήσυχα γυρνούνε,
τροφή γυρεύουν για να 'ρθούν
φωλιά να κοιμηθούνε.

Χαρά μεγάλη τα παιδιά
στους δρόμους τριγυρίζουν
στα χιόνια όλα λούζονται
κι έπειτα κοκκινίζουν.

Οι ορειβάτες ξεκινούν
στις κορυφές να βγούνε,
τη φύση ν' απολαύσουνε
για να ευχαριστηθούνε.

Τα τζάκια όλα καίουνε
τα κάρβουνα φωτίζουν,
τριγύρω όλοι κάθονται
και το μοναμπετίζουν.

Η ΟΜΟΡΦΗ ΚΡΗΤΗ

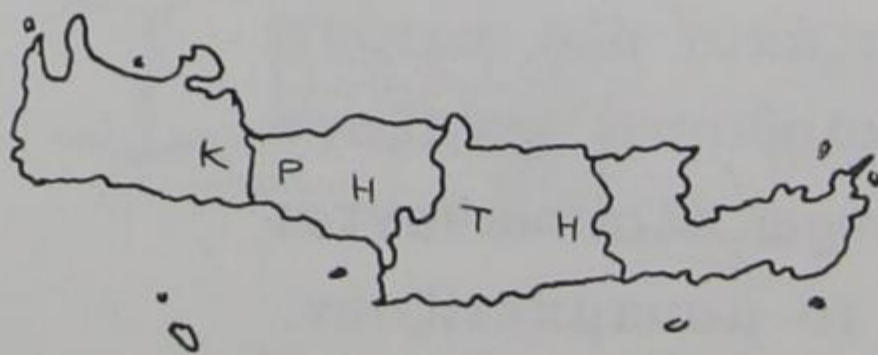
Κρήτη μου, όμορφο νησί
όλοι σε καμαρώνουν,
όταν σε αντικρύσουνε
απ' τον καημό τους λιώνουν

Κι όλοι το εθέλανε
να ζούσανε κοντά σου
ν' ακούγανε τη λύρα σου,
να χαίρεται η καρδιά τους.

Κρήτη, τα παλικάρια σου
το λέει η καρδιά τους
κι είναι έτοιμα να πέσουνε
για τα ιδανικά τους.

Κρητικοπούλες έμορφες
περνούνε και διαβαίνουν
τα παλικάρια βλέπουνε
και τις καρδιές μαραίνουν.

Πουλί ήθελα να 'μουνα
να 'ρχόμουνα στην Κρήτη,
να σ' αγναντεύω πάντοτε
από τον Ψηλορείτη.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Χωριό την εμορφάδα σου
ποτέ δεν την ξεχνάω
σε όποια πόλη κι αν βρεθώ,
παντού όπου κι αν πάω.

Τα πράσινα λιβάδια σου
τα δροσερά νερά σου
αυτά θυμάμαι πάντοτε
και βρίσκομαι κοντά σου.

Μες στα στενά δρομάκια σου
στον καθαρό αέρα
του πιστικού ακούγεται
το σφύριγμα κι η φλογέρα.

Ήσυχα πάντα ζούσαμε
όλοι αγαπημένοι
κι εκεί στις δύσκολες στιγμές
πάντα αδελφωμένοι.

Γι' αυτό χωριό μου δε μπορώ
να είμαι μακριά σου
κι έρχομαι πάλι γρήγορα
να βρίσκομαι κοντά σου.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Δε σου χορταίνω θάλασσα
τα γαλανά νερά σου,
γι' αυτό, αν θέλεις πάρε με
να είμαι πάντα κοντά σου.

Και βράχος ήθελα να 'μouνα
μες στην ακρογιαλιά σου
για να με λούζουν πάντοτε
τα γαλανά νερά σου.

Στα αυτιά μου πάντα αντήχεί
αυτό το γαργαλητό σου
και με τη μουσική αυτή
να σέρνω το χορό σου.

Σαν βγαίνει ο ήλιος το πρωϊ,
λάμπουν οι ακρογιαλιές σου
και όλοι εμαγεύονται
από τις ομορφιές σου.

ΣΕ ΜΑΝΙΑΣΜΕΝΟ ΚΥΜΑ

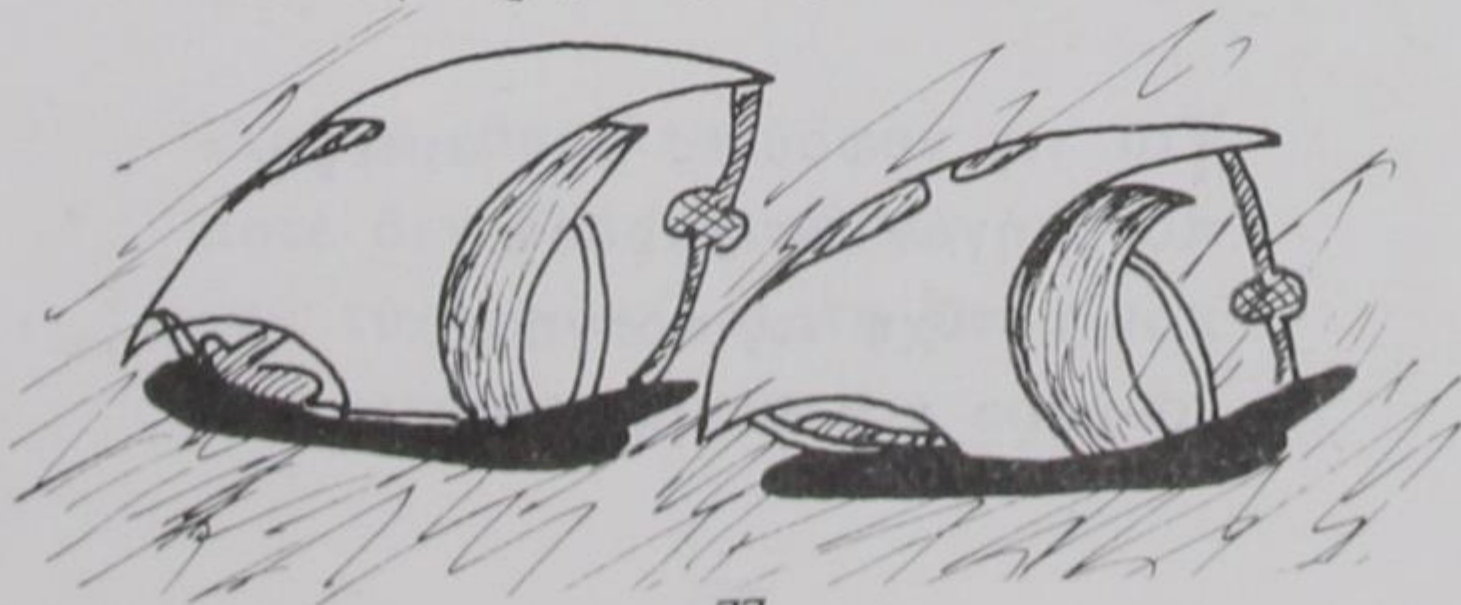
Σε μανιασμένα κύματα
πάντα χαροπαλεύεις,
μες στο κατάρτι ξαγρυπνάς
και τη στεριά γυρεύεις.

Κανένας δεν ευρέθηκε
σχοινί για να σου δώσει
από την θύελλα αυτή
να 'ρθει για να σε σώσει.

Όσοι διαβαίνουν από αυτούς
δε δίνουν σημασία
θέλουνε να σε βλέπουνε
μες στην απελπισία.

Μη χάνεις το κουράγιο σου
η μπόρα θα τελειώσει,
το χέρι θα 'ρθει του Θεού
αυτού για να σε σώσει.

Θα σε οδηγήσει γρήγορα
να μην καθυστερήσεις,
για να σε βγάλει στη στεριά
να αγκυροβολήσεις.

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ

Η θάλασσα έχει τα κακά
έχει και τα καλά της
γι' αυτό και όλοι τρέχουνε
να πέσουν στα νερά της.

Γαλάζια είναι η όψη της
και ήσυχα κυλάει,
μα σαν θυμώσει γίνεται
θηρίο να σε φάει.

Ωραία είναι η ακρογιαλιά
σαν βγαίνει η λιακάδα,
γι' αυτό και όλοι τρέχουνε
να κάνουνε βαρκάδα.

Λαμποκοπούν κι αστράφτουνε
παντού οι ακρογιαλιές της
κι οι ψαροπούλες φεύγουνε
κι αυτές για τις δουλιές τους.

Ντόρος μεγάλος έγινε
σε όλους τους ανθρώπους,
για τον πνιγμό των κοριτσιών
που βρήκαν το χαμό τους.

Για τις νυφούλες μας αυτές
που πήγαν να χαρούνε,
που η τύχη τις οδήγησε
το χάρο για να βρούνε.

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Που 'ναι τα χρόνια τα παλιά
όπου τα ξέρουν όλοι,
που ο σεβασμός βασίλευε
κι όπου τον είχαν όλοι.

Που οι γυναίκες κράταγαν
στα χέρια τους πορτοφόλια
και στα κεφάλια φόραγαν
μαντήλια και φακιόλια.

Και οι κοπέλες πήγαιναν
στη βρύση με τραγούδια
και ήταν όλες τους σεμνές
σαν δροσερά λουλούδια.

Οι άνδρες ήταν σοβαροί
και καλοφρορεμένοι
και μέναν όλοι τους αγνοί
και όχι μολυσμένοι.

Και ζούσανε αρμονικά
μόνο με μια γυναίκα
παιδιά εκάνανε πολλά
που φτάνανε ως δέκα.

Ειρήνη εβασίλευε
ποτέ δεν βλασφημούσαν
την τύχη τους και τη ζωή
δεν αναθεματούσαν.

Διότι πίστευαν στο Θεό
πως δε θα τους λησμονήσει,
σ' όλα τους τα προβλήματα
Αυτός θα τους φροντίσει.

Γι' αυτούς που ζήσαν τα χρόνια αυτά,
πολύ τα λαχταρούνε
και στο Θεό προσεύχονται
για να τα ξαναδούνε.

Ας ευχηθούμε στο Θεό
όλους να μας φωτίσει
και η παλιά η εποχή
πάλι να επικρατήσει.

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

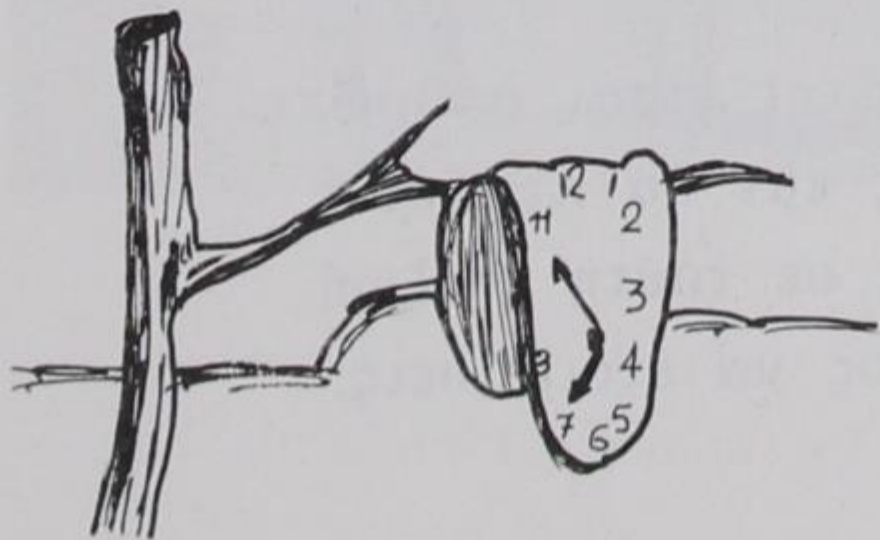
Άνθρωποι μου τι σκέφτεστε
ο χρόνος μας χαιρετάει
κι απ' τη ραχούλα κρύβεται
και πίσω δε γυρνάει.

Πάντως καλά θα ήτανε
όλοι να το αισθανθούμε
και με ειλικρίνεια όλοι μας
να εξομολογηθούμε.

Τα πάθη μας ν' αφήσουμε
και τον εγωισμό μας
κι αγάπη όλοι να δείχνουμε
εις τον συνάνθρωπό μας.

Και να σκορπούμε όλοι μαζί
αγάπη, ελεημοσύνη
το χέρι μας να μάθουμε
εις τους φτωχούς να δίνει.

Στον Άδη δε θα πάρουμε
τίποτε απ' τ' αγαθά μας,
μόνο τα έργα τα καλά
αυτά θα 'ρθουν κοντά μας.

ΦΕΥΓΟΥΝ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τα νιάτα φεύγουν γρήγορα
και πίσω δεν γυρνούνε
είτε κι αν δεν το θέλουμε
στο γήρας προχωρούμε.

Και θα θυμόμαστε όλοι μας,
πως είμαστε παιδάκια
και το κρυφτούλι παίζαμε
στους δρόμους, στα σοκάκια.

Την σάκα όταν παίρναμε
να πάμε στο σχολείο,
χαρούμενοι να κάτσουμε
όλοι μας στο θρανίο.

Και θα θυμόμαστε όλοι μας
όλες τις κατακτήσεις,
την παιδική μας τη ζωή
μ' όλες τις κατακτήσεις.

Ψεύτικη είναι η ζωή
όσα χρόνια κι αν ζήσεις
κι όλο τον κόσμο αν μπορείς
για να τον κατακτήσεις.

Διαβάτης είσαι άνθρωπε
ήρθες και θα περάσεις
ήρθες σε τούτη τη ζωή
έδαφος να ετοιμάσεις.

Να έχεις το δρόμο σου ανοιχτό
να είσαι προετοιμασμένος
σαν πας στην άλλη τη ζωή
να είσαι ευχαριστημένος.

Γιατί κάποτε έξαφνα
σ' αυτή τη ζωή που ζούμε
κι εμείς κι οι αναμνήσεις μας
μια μέρα θα χαθούνε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Ο χρόνος φεύγει γρήγορα
μαζί και οι εποχές
το καλοκαίρι έφτασε
με ζέστες τρομερές.

Μικροί, μεγάλοι αρχίσανε
όλοι ν' ανησυχούνε
και τρέξανε στις εξοχές
λίγη δροσιά να βρούνε.

Κι οι πόλεις αραιώνουνε
κι αρχίσαν τα σεργιάνια
διότι παν να δροσιστούν
στη θάλασσα για μπάνια.

Μα επιτυχία έχουνε
και τρέχουνε με ζήλον
εις τα θειούχα τα λουτρά
Κονίτσης, Καβασίλων.

Που είναι τα μόνα τα νερά
που βγαίνουν ζεστά με φόρα,
κι ότι νόσημα έχει κανείς
τα θεραπεύει όλα.

Γι' αυτό όσοι δεν ξέρετε
ελάτε να τα δείτε
και υπόσχεση σας δίνουμε
πως θα ευχαριστηθείτε.

ΔΥΣΚΟΛΑ ΧΡΟΝΙΑ

Δύσκολα χρόνια πέρασαν
και οι παλιοί θυμούνται
που καταστάσεις ήλθανε
αδέλφια να πολεμούνται.

Στη μνήμη όταν τα φέρουμε
θα πρέπει να το σκεφτούμε
και πάντα να προσέχουμε
να μην παρασυρθούμε.

Διότι όλα τα χρόνια αυτά
ήταν πικρά και μαύρα,
και μέσα στη χώρα μας είχαμε
παντού φωτιά και λάβρα.

Πολεμούσαμε σαν εχθροί,
όλοι στήθος με στήθος
μας έμεινε αποτέλεσμα
ένα μεγάλο μίσος.

Παρότι που πέρασε καιρός
το μίσος συνεχίζει
και όσοι ακόμα το κρατούν
μες την καρδιά φλογίζει.

Γι' αυτό ας προσπαθήσουνε
το μίσος να ξεριζώσουν
αγάπη ν' αποκτήσουνε
ήσυχα για να νοιώσουν.

ΣΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ

Όπου κι αν πας και ταξιδέψεις
όλο τον κόσμο κι αν τον δεις,
σαν της μητέρας την αγκάλη
άλλη πια δε θα ξαναβρεις.

Που έτρεχες πάντα κρυωμένος
μέσα εκεί να ζεσταθείς
και πονεμένος όταν ήσουν
παρηγοριά πάλι να βρεις.

Σου ξαγρυπνούσε στο κρεβάτι
σαν αρρωστούσε ξαφνικά,
βρισκόταν πάντοτε κοντά σου
στον πόνο σου και στη χαρά.

Γι' αυτό ποτέ μη την πικράνεις
τώρα που είσαι μακριά,
αγάπη να της δείχνεις πάντα
να στέλνεις γράμμα τακτικά.

Τώρα στα ξένα υπάρχει φόβος
να βρεις μια άλλη αγκαλιά,
αλλά δε θα 'χει αυτή τη φλόγα
που έχει της μάνας η φωλιά.

ΣΤΗΝ ΜΑΝΑ

Σαν τη μητέρα, άνθρωπε
κανείς δε σε προσέχει,
γι αυτό και είναι ευτυχής
αυτός όπου την έχει.

Πικρό λόγο ποτέ μην πεις
ποτέ για τη μανούλα,
και την πληγώσεις άθελα
στην στοργική καρδούλα.

Γιατί είναι η μόνη στη ζωή
που βρίσκεται κοντά σου,
που σου σκορπά τον πόνο σου
και φέρνει τη χαρά σου.

Γι' αυτό όπου και αν βρεθείς
όπου και εάν γυρίσεις,
της μάνας πάντα τη στοργή,
δε θα τη συναντήσεις.

Η ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Γιέ μου να πας στην ξενιτιά
κι ας μείνω μοναχή μου
για συντροφιά σου πάντοτε
ας έχεις την ευχή μου.

Στο δρόμο γιέ μου που θα πας,
λουλούδια να ανθίζουν
και τους διαβάτες που θα βρεις
να σε καλωσορίζουν.

Στα ξένα γιέ μου που θα πας,
είναι μεγάλο χάλι
υπάρχει φόβος να βρεθείς
μέσα σε ξένη αγκάλη.

Γι' αυτό γιόκα μου πρόσεχε
μην πέσεις σε τέτοια δίχτυα
κι οι συμβουλές της μάνας σου
να γίνουνε αλήθεια.

Κι αν με ξεχάσεις πάλι εγώ
δε θα βαρυκομήσω,
στην Παναγιά θα εύχομαι
να 'ρθεις να σε φιλήσω.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Ω! μανούλα αγαπημένη
καθισμένη στη γωνιά,
με λαχτάρα και αγωνία
περιμένεις τα παιδιά.

Που τα πάντα διαθέτεις,
τη ζωή σου για αυτά,
τ' όνειρό σου είναι πάντα,
να τα βλέπεις πιο καλά.

Πάντα ήσουν στο πόδι
με ζωσμένη την ποδιά,
ξενοδούλευες στα σπίτια
να ταΐζεις τα παιδιά.

Και στο άρρωστο παιδί σου
ξαγροπνούσες κι εκεί
και του έπαιρνες τον πόνο
μ' ένα σου γλυκό φιλί.

Και το βράδυ στο κρεβάτι
που ερχόσουν κι εκεί
και με έβαζες στον ύπνο
με ένα σου γλυκό φιλί.

Ω! μανούλα αγαπημένη
χρωστώ πολλά σε σένα,
τη ζωή μου θα 'πρεπε όλη
να αφιερώνω σε εσένα.

ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

Παιδιά μου να πάτε στο καλό
και με το καλό να 'ρθείτε,
αυτή τη δόλια μάνα σας,
να μην την αρνηθείτε.

Που τόσα πολλά προσφέρει
για να σας μεγαλώσει
και τη ζωή της έδινε
αρκετά για να σας σώσει.

Γι' αυτό και σεις παιδάκια μου
στα ξένα που θα πάτε
αυτή τη γριά μαρούλα σας
ποτέ να μην ξεχνάτε.

Πάντοτε να την σκέπτεστε
να μην την λησμονάτε
και γράμματα να της στέλνετε
να την παρηγοράτε.

Παντού όπου κι αν φύγετε
και να ταξιδευτείτε,
αυτή τη στοργή της μάνα σας
δε θα την ξαναβρείτε.

ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Το δάκρυ σου Μάνα δεν ξεχνώ,
που έχυσες για μένα,
την ώρα που με φίλαγες
σαν πήγαινα στα ξένα.

Ο νους σου πάντα Μάνα μου
βρισκότανε σε μένα,
κουράγιο και παρηγοριά
μου έδινε στα ξένα.

Ποτέ Μανούλα δεν ξεχνώ
τα μάτια σου τα κλαμμένα,
και όλες τις θυσίες σου
που έκανες για μένα.

Γι' αυτό την ώρα καρτερώ,
να 'ρθω πάλι κοντά σου,
για να με σφίξεις με στοργή
μέσα στην αγκαλιά σου.

Η ΜΑΝΑ

Μάνα λουλούδι αμάραντο
όλο ευωδιά και χάρη,
στον κόσμο είσαι πάντα εσύ
το λαμπερό φεγγάρι.

Που έχεις αγγελική καρδιά,
της Παναγιάς τη χάρη
όταν κοντά μας βρίσκεσαι
δίπλα στο μαξιλάρι.

Σε όλους μας σκορπάς χαρά
και μας ευωδιάζεις,
με τη λεπτή σου αγκαλιά
όλους μας αγκαλιάζεις.

Ευχή σου δίνουν τα παιδιά
χρόνια πολλά να ζήσεις
με μαύρα πάντα τα μαλλιά
να τα εκατοστήσεις.

Δώσε τώρα και σύ ευχή
να μοιάσουμε εσένα,
χαρούμενα να είμαστε
ζώντας αγαπημένα.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Χρόνια πολλά μητέρα μας
σήμερα που γιορτάζεις
στο σπίτι νάσαι αφέντισσα
εσύ να μας προστάζεις.

Χρόνια πολλά σου ευχόμαστε
και νάναι ευτυχισμένα
μαζί με τα παιδάκια σου
τα πολυαγαπημένα.

Να είσαι πάντα αγέραστη
σου εύχονται τα παιδιά σου
όπου εσύ τα τράνεψες
μέσα στην αγκαλιά σου.

Με τις δικές μας τις ευχές
δώσε και την δική σου
γέροματα νάχεις καλά
σε όλη την ζωή σου.

Και υπόσχεση σου δίνουμε
όπου κι αν βρεθούμε
της μάνας μας την αγκαλιά
ποτέ δεν θα ξεχνούμε.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Γιορτή μεγάλη κάνουνε
δίκαια στη μητέρα.
μα έχουν ξεχάσει εντελώς
τον στοργικό πατέρα.

Αλλά θα πρέπει οι υπεύθυνοι
κάποτε να το νοιώσουν
να βρουν μια μέρα και γι' αυτόν
και να αφιερώσουν.

Γιατί ειν' αυτός που πάντοτε
τρέχει νύχτα και μέρα,
για να φροντίσει τα παιδιά
καθώς και τη μητέρα.

Όλοι μας το γνωρίζουμε
τι προσφερε ο πατέρας
που είχε τα βάρη μόνος του
και τα 'βγαζε εις πέρας.

Θα είναι άδικο πολύ
αν δεν τον μελετήσουν
να τα ξεχάσουν όλ' αυτά
και να μην τον τιμήσουν.

Ο ΕΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Παιδιά μου ελάτε όλοι εδώ
και συγγενείς μου στο πλευρό,
ήρθε ο καιρός να σας το πω
διότι θα αποχωριστώ
τον ψεύτικο κόσμο τούτο ' δω.

Σύρτε να φέρτε τώρα εδώ
το γέροντα πνευματικό
να πω τ' αμαρτήματά μου.
Διότι βαραίνουν την ψυχή
και δεν πετάει σαν πουλί
να πάει στο δίκαιο κριτή
που θέλει να την κρίνει.

Ακούστε με λοιπόν καλά
εκεί το χοήμα δεν περνά
ούτε κι η δόξα κυβερνά,
έργα να κάνετε καλά
αν θέλετε να σωθείτε.

Ευχή σας δίνω τώρα εδώ
πάντα να κάνετε το καλό
αν θέλετε να σωθείτε.

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ

Για πες μας γέροντα τι κλαις
και στέκεις πονεμένος,
ποιό είναι το παράπονο
που είσαι συλλογισμένος.

Δυό λόγια θέλω να σας πω
ποιός θέλει ας τα νοιώσει,
όποιος γεννιέται στη ζωή
πικρά θα μετανοιώσει.

Σαν είσαι νιος δε σκέφτεσαι
ποτέ πως θα γεράσεις
να χάσεις το κουράγιο σου
και τη γωνιά να πιάσεις.

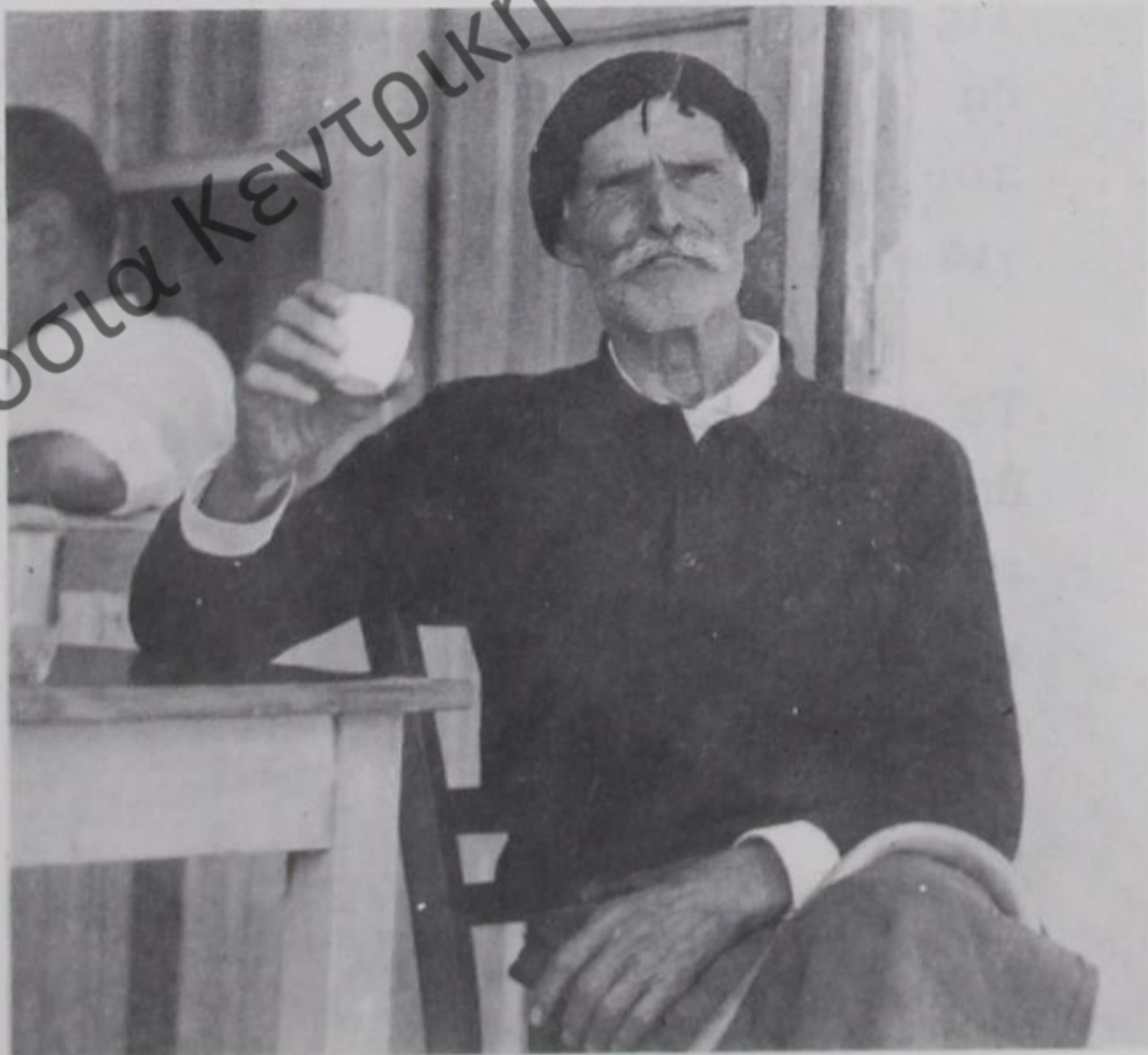
Κάποτε ήμουνα κι εγώ
γενναίο παλικάρι
το πρόσωπό μου έλαμπε
σαν ήλιος, σαν φεγγάρι.

Σαν το ελάφι έτρεχα
σαν τον αετό πετούσα,
γεράματα δε σκεφτόμουνα
όλα τα αψηφούσα.

Μα τώρα που εγέρασα
κάθοντας στη γωνιά μου
οι σκέψεις όλες μου αυτές
έρχονται στα μυαλά μου.

Πολλά παιδιά απόκτησα
και τα έχω μεγαλώσει
μα κανένα δεν ευρέθηκε
τον πόνο μου να νοιώσει.

Όλα με εγκατέλειψαν
και φύγαν μακριά μου
έρημο, μόνο μ' άφησαν
κάθοντας στη γωνιά μου.

ΣΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ ΠΟΥ ΔΕ ΓΝΩΡΙΣΑ

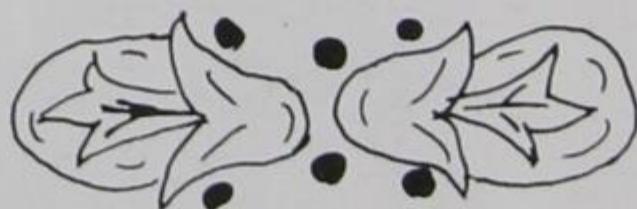
Παππού μου δε σε γνώρισα
μα νοιώθω τη στοργή σου,
αν σ' είχα, θα με χάρεινες
σαν ήμουνα μαζί σου.

Στην αγκαλιά θα μ' έπαιρνες
να με χοροπηδούσες
κι όταν θα κουραζόσουνα
γλυκά θα με φιλούσες.

Μα μόλις εσύ ερχόσουνα
χωρίς καιρό να χάσω,
στους ώμους σου θ' ανέβαινα,
για να σε ξεκουράσω.

Τις συμβουλές σου τις καλές
θα έχω πάντα μαζί μου
που χρήσιμες θα μου ήτανε
για όλη τη ζωή μου.

Το χρέος μου παπούλη μου
θα ήταν πολύ σε σένα,
τη ζωή μου όλη θα 'πρεπε
να αφιέρωνα σε σένα.

ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΑΚΙ

Είναι ένα γεροντάκι
καθισμένο στη γωνιά,
πεινασμένο, κρυωμένο,
κι έχει άσπρα τα μαλλιά.

Μες στην πόρα, το αγιάζι,
όλοι τον θωρούν εκεί,
μα κανείς ποτέ δεν είπε
πως περνά αυτή η ψυχή.

Οι διαβάτες που τον βλέπουν
δεν του ρίχνουνε ματιά,
δυστυχώς και τα παιδιά του
τον εγκατέλειψαν κι αυτά.

Καμαρώνουνε τα νιάτα
που 'ναι όλο λεβεντιά
αλλά αυτά θα φύγουν όμως
και θα 'ρθουν τα γηρατειά.

Τότε θα πονέσουν όλοι
και θα χύσουν δάκρυα
αλλά, τι τα θέλεις όμως
θα 'ναι πια πολύ αργά.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ

Καθώς διαβαίνει η ζωή
και φεύγει, τρέχει ο χρόνος
θλίψη μου σφίγγει την ψυχή
με κυριεύει ο πόνος.

Μαύρο ψωμί αλησμόνητο
στον τραπέζιού την άκρη,
στοργή χαμένη πατρική
κρυφό της μάνας δάκρυ.

Πόρτες παλιές βουϊζουνε
ντουλάπια χαμηλώνουν,
και στην αυλή μου άρχισαν
αγκάθια να φυτρώνουν.

Εδώ που πρωτοάρχισα
βήματα για να κάνω,
τόρα που τα θεωρώ αυτά,
θλίβομαι παραπάνω.

Στη μνήμη όλα μου έρχονται
όταν τα αντικρύζω,
το σπίτι μου το πατρικό,
το βλέπω και ραγίζω.

ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΜΑΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Χρόνια πολλά τ' αδέλφια σου
σου εύχονται στη γιορτή σου,
που πάντα θα σε αγαπούν
σε όλη τη ζωή σου.

Χρόνια πολλά σου εύχεται
και όλη η γειτονιά σου,
που με αγάπη και αυτή
ευρίσκεται κοντά σου.

Να ζεις χρόνια πάντα καλά
σε όλη τη ζωή σου
να χαίρεσαι όλους αυτούς,
που βρίσκονται μαζί σου.

Να 'χεις καλά γεράματα
όσα χρόνια κι αν ζήσεις,
στην ψεύτικη αυτή ζωή,
να μην βαρυγκομήσεις.

ΑΝΑΛΥΣΗ: "ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ"

Η μάνα με τους εννιά της γιούς
έμεινε μοναχή της,
γιατί μακριά παντρεύτηκε
κι αυτή η Αρετή της.

Κάθε μέρα έκλαιγε,
όλο μοιρολογούσε,
τον πεθαμένο Κωνσταντή
αυτόν αναθεματούσε.

Γιατί της είχε υποσχεθεί
σαν μείνει μοναχή της,
την Αρετή θα έφερνε
να κάθεται μαζί της.

Μα πιστός στον όρκο ο Κωνσταντής,
στη μάνα που 'χε δώσει,
από τον τάφο έφυγε
για να τον εκπληρώσει.

Το άλογο καβάλησε
κι έσχιζε τα όρη,
μέχρι να βρεί την Αρετή
την όμορφη την κόρη.

Τρέξε από δω, τρέξε από κει
βρήκε την αδελφή του,
στο άλογο την έβαλε
την πήρε πια μαζί του.

Στο δρόμο που πηγαίνανε
πουλιά τους κελαϊδούσαν,
στην κόρη δίναν νόημα
και την κατατοπούσαν.

Κόρη μ' αυτός που σε κρατά,
είναι αποθαμένος,
από τον τάφο έφυγε
είναι λιβανισμένος.

Μα στο χωριό σαν φτάσανε
στην εκκλησιά την πάει,
την κόρη αφήνει μοναχή
στον τάφο ξαναγυρνάει.

Και η Αρετή ξεκίνησε
στο σπίτι για να πάει
δεν είχε πια τον Κωνσταντή
κοντά να τη φυλάει.

Στο σπίτι μόλις έφθασε
τη μάνα της φωνάζει:
Μάνα για έβγα να σε δω
έβγα να σε φιλήσω
γιατί είμαι η Αρετή
κι ήρθα να σε φροντίσω.

Μα μόλις φιλιά αλλάξανε
μάνα και κόρη πάλι
αμέσως ξεψυχήσανε
κλίνοντας το κεφάλι.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ
ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

Αδέλφια μου σας εύχομαι
σ' όλους περαστικά σας
και γρήγορα να βρίσκεστε
όλοι στ' αρχοντικά σας.

Υπομονή να κάνετε
καθώς και πειθαρχία
στις συμβουλές του ιατρού
για κάθε θεραπεία.

Και πάντα όταν βρίσκεστε
στη θλίψη και στον πόνο,
την Παναγιά να σκέφτεστε
αυτή μονάχα μόνο.

Διότι είναι η μόνη Αυτή
όπου τα ξέρει όλα
και σαν μεγάλος ιατρός
τα θεραπεύει όλα.

Πολύ και 'γω θα ήθελα
να ήμουνα κοντά σας
και φεύγοντας να σας έλεγα
ξανά περαστικά σας.

ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ ΤΗΝ ΚΑΛΗ

Τη γειτονιά μου την καλή
ποτέ δεν την ξεχνάω
την ώρα πάντα καρτερώ
πότε να βρω να πάω.

Τους φίλους μου που έζησα
να βρω, να ανταμώσω
να θυμηθούμε τα παλιά
χαρά πάλι να νοιώσω.

Κι αγκαλιασμένοι όλοι μαζί
μεσ' τον χορό να μπούμε
και τα παλιά που ζήσαμε
πάλι να θυμηθούμε.

Κι όρκο όλοι να δώσουμε
πως δε θα χωριστούμε
τα υπόλοιπα τα χρόνια μας
μαζί όλοι να ζούμε.

ΑΓΑΠΗ ΣΤΑ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τη σκέψη τους όλοι στρέψανε
καθώς και τη στοργή
κι όλο το ενδιαφέρον τους
μ' αγάπη στο παιδί.

Όλοι τους είναι έτοιμοι
να κάνουν ότι μπορούνε
για να μπορέσουν τα παιδιά
μέρες καλές να δούνε.

Αν στην προσπάθεια αυτή
δίκαια εργαστούνε,
δε θα υπάρχουνε παιδιά
στον κόσμο να πεινούνε.

Γι' αυτό όσοι αναλάβανε
τέτοια σταυροφορία
ας ρίξουνε και καμιά ματιά
Ινδία κι Αιθιοπία.

Γιατί είναι αδέρφια μας κι αυτά
δεν πρέπει να δυστυχούνε
ψωμί να 'χουν χορταστικό
και όχι να πεινούνε.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Χρέος λοιπόν έχουμε όλοι μας
μπροστά στο δάσκαλό μας,
με αγάπη να του δείχνουμε
πάντα το σεβασμό μας.

Γιατί όταν βρισκόμασταν
μικροί στο σχολειό μας
αυτός θυσίες έκανε
πάντα για το καλό μας.

Αυτόν για όλα είχαμε
πάντα να μας φροντίσει
και χαρακτήρες τέλειους
να μας καλλιεργήσει.

Σ' όλους τα πρώτα γράμματα
αυτός έχει διδάξει,
και με αγάπη στοργική
μας χάρει στην τάξη.

Το χρέος μας λοιπόν αυτό,
δεν πρέπει να ξεχνούμε
την προσευχή μας πάντοτε
ας μην τους λησμονούμε.

ΣΤΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ήπειρος, χώρα ξακουστή
που δε φοβάσαι μόρα
που ευεργέτες γέννησες
και σε στολίζουν τώρα.

Που τρώγανε ψωμί κι ελιά
σαν 'λείπαν μακριά σου,
για να 'ρθουν να δοξάσουνε
μια μέρα τ' όνομά σου.

Όπου κι αν βρεθεί κανείς
διαβάξει τ' όνομά σου
που εσύ το έγγραφες παντού
φτιάχνοντας το ίδρυμά σου.

Πάντα να τους σκεπτόμεθα
να μην τους λησμονούμε
κι εμείς, η νέα γεννεά,
για να τους μιμηθούμε.

Αυτό, είναι αυτό που θέλουνε
για να ανακουφιστούνε,
αρκεί στα βήματα αυτών
κι εμείς ν' ακολουθούμε.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΕΦΕΡΗ

Από τη Σμύρνη φύσηξε
ένα ελαφρύ αγέρι
και στην Ελλάδα έφερε
το Γιώργο το Σεφέρη.

Που γεννημένος ήτανε
το χίλια ενιακόσια
πανέξυπνος σε όλα του
και στα μυαλά τρακόσια.

Τη νομική εσπούδασε
και είχε αριστέψει
και την Ελλάδα ως πρόξενος
είχε αντιπροσωπεύσει.

Τα έργα του που έγραψε
είχαν μεγάλη αξία,
διότι υπήρξε γόνος κι αυτός
απ' τη Μικρά Ασία.

Το εξηντα τρία θέλησαν
κι αυτόν να τον τιμήσουν,
βραβείο Νόμπελ του 'δωσαν
να μην τον αδικήσουν.

Στο θάνατό του τρέξανε
ο κόσμος σαν τ' ασκέρι
γιατί ήταν μεγάλη απώλεια
ο θάνατος του Σεφέρη.

ΤΑ ΑΝΗΣΥΧΑ ΝΙΑΤΑ

Τα νιάτα μας ανήσυχα
δεν ξέρουν τι ζητούνε
και πάντα βασανίζονται
για λύση να βρούνε.

Πιοτό, τσιγάρο και χορό
είν' η παρηγοριά τους,
σ' αυτό λένε τον πόνο τους
ξεχνούν τα βάσανά τους.

Μα κι εκεί δεν βρίσκουνε χαρά,
αυτό το ξέρουν όλοι,
άσχετα αν αδειάζουνε
όλο το πορτοφόλι.

Αργά στα σπίτια τους σαν παν,
κουβέντα δεν σηκώνουν
κι αφορμή γυρεύουνε
συνήθως να θυμώνουν.

Αχ! οι καημένοι οι γονείς
τους βλέπω και λυπούμαι,
άχνα δε βγάζουν στα παιδιά
να μη καταπιεστούνε.

Μα όσοι πονούν πραγματικά
τα νιάτα αγαπούνε
ας λάβουνε τα μέτρα τους
για λύση να τους βρούνε.

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Πες μας καλέ διαβάτη μας,
που ήσουν και που πηγαίνεις
και βιαστικός στο δρόμο σου
τραβάς και τον διαβαίνεις.

Πάω σε χώρα μακρυνή
και θα καθυστερήσω,
και χρόνος δε μου μένει πια
για να σας χαιρετήσω.

Μόνον δυό λόγια θα σας πω
για να θυμάστε μόνο,
πως δεν υπάρχει άνθρωπος
που να μην έχει πόνο.

Φεύγει ο διαβάτης βιαστικός
κι απόκριση δε δίνει,
γιατί ο σκοπός του ήταν αυτός
να κάνει ελεημοσύνη.

Στον πονεμένο άνθρωπο
που τόσο τον αγαπούσε,
που όπου κι αν βρισκότανε
ποτέ δεν λησμονούσε.

Ελεημοσύνη κάνετε
αν θέλετε να σωθείτε
και την ημέρα κρίσεως
για να ελεηθείτε.

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΟΣ

Σαν φίλος πάει ο Χάροντας
το Διγενή να πάρει
διότι τον εγνώριζε
πως ήταν παλικάρι.

Κι ο Διγενής λεβέντικα
το Χάροντα αντικρύζει
γεμάτος από ηρωισμό
και τον καλωσορίζει.

Κόπιασε Χάροντα εδώ,
και κάτσε να τα πούμε
γιατί ήρθε η ώρα απ' το Θεό
για να συναντηθούμε.

Φεύγουν καβάλα κι οι δυό
σαν φίλοι αγαπημένοι
στον Άδη πάει το Διγενή
όπου τον περιμένει.

Περήφανος φεύγει ο Διγενής
κι όλους τους χαιρετάει,
κι υπόσχεση τους έδωσε
πως πάντα θα τους βοηθάει.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΜΠΕΚΡΗ

Τα βάσανά σου άνθρωπε
δε σβήνουν στο ποτήρι
ούτε στο γλέντι, στο χορό
δε βρίσκεις το σβηστήρι.

Μα κι όταν κάνεις το νταή
και πας να βλαστημήσεις
τότε θα διώξεις τη χαρά
και θα αγανακτήσεις.

Φάρμακο υπάρχει και για σε
αρκεί να το θελήσεις
τσιγάρο, ξενύχτι και ποτό
στην μπάντα να τ' αφήσεις.

Γιατί είσαι άνθρωπος καλός
μ' όλους αγαπημένος
για αυτό σου λέμε το καλό
να γίνεις ευτυχισμένος.

Σαν εφαρμόσεις όλ' αυτά
θα νοιώσεις στη ζωή σου
και θα χαρείς που γλύτωσες
απ' την καταστροφή σου.

ΣΤΟ ΤΑΒΕΡΝΑΚΙ

Στο ταβερνάκι κάθισα
να πιω ένα ποτηράκι
γιατί είχα βάσανα πολλά
και στην καρδιά φαρμάκι.

Γιατί μ' εγκαταλείψανε
μικροί, μεγάλοι όλοι
σαν μάθανε πως άδειασε
όλο το πορτοφόλι.

Παρηγοριά μου έμεινε
αυτό το τραπεζάκι
κι η μόνη μου συντροφιά
είναι το ποτηράκι.

Οι φίλοι που μ' αγάπαγαν
κοντά μου πια δεν μένουν
όλοι τους με περιφρονούν
με βλέπουν και διαβαίνουν.

Το ταβερνάκι το μικρό
αυτό φίλο θα πιάσω,
γιατί με κάνει πάντοτε
όλα να τα ξεχάσω.

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ

Έρθε η ώρα σ' όλους μας
για να δοκιμαστούμε
την πίστη μας να μετρήσουμε
και ν' αγωνιστούμε.

Ας ευχηθούμε στο Θεό
για να μας δυναμώσει
να μη λυγίσουμε κανείς
στη μπόρα που θα δώσει.

Ν' αντέξουμε στον αντίχριστο,
που θέλει να μας εμπλέξει,
με το καινούργιο νόμμερο,
το 666.

Το πράμα είναι σοβαρό
πρέπει να το σκεφτούμε,
καθένας τις ευθύνες του
να αναλογιστούμε.

Όλοι ας το προσέξουμε
προτού καταστραφούμε,
το νόμμερο του αντίχριστου
κάνεις ας μη δεχθούμε.

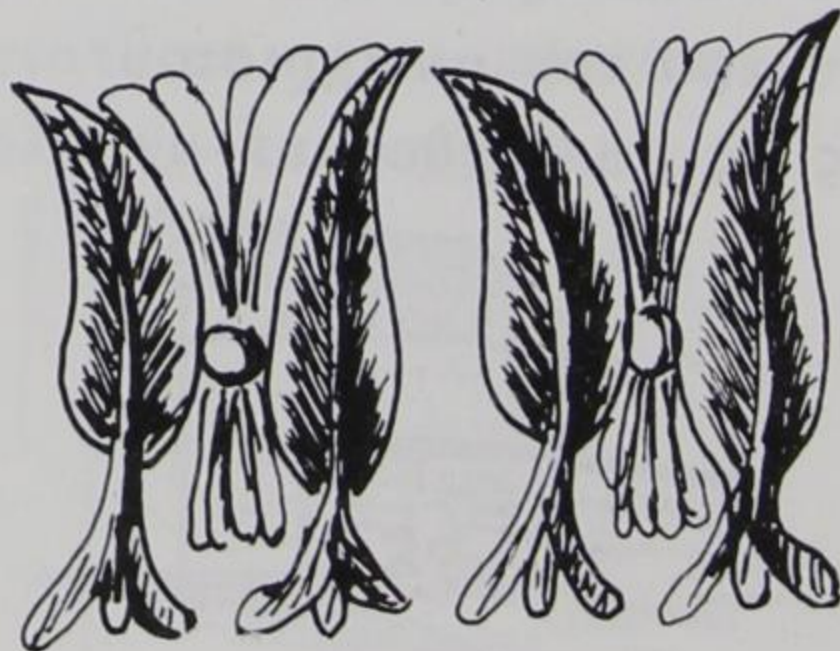
ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΤΑΞΙΔΙ .

Τον ίσιο δρόμο τράβηξες
και μην κοιτάξεις γύρω
γιατί η ζωή είναι πρόχειρη
μαραίνεται σα φύλλο.

Τον δρόμο αυτό που περπατάς,
τον περπατήσαν κι άλλοι
κι αυτοί στο χώμα μπήκανε
εκεί που θα παν κι οι άλλοι.

Ότι κι αν είσαι φίλε μου
πρέπει να το πιστέψεις,
στο δρόμο αυτό το μακρινό
κι εσύ θα ταξιδέψεις.

Γι' αυτό κοίταξε πάντοτε
να είσαι προετοιμασμένος
κι όταν θα σε καλέσουνε
να πας αναπαυμένος.

ΣΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ
ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Του Φθινοπώρου πέφτουνε
τα φύλλα μαραμένα,
κι αδέρφια μας στεγάζονται
σε πλοία τα καημένα.

Διότι τους βρήκε ο σεισμός,
τους έχει καταποντήσει,
τα σπίτια τους τα γκρέμισε,
και τα 'χει εξαφανίσει.

Άλλοι βρήκαν το θάνατο,
άλλοι τραυματιστήκαν
μα τώρα υποφέρουνε
κι αυτοί όπου σωθήκαν.

Γι' αυτό το γεγονός αυτό,
όλους ας συγκλονήσει
κι ο καθένας από μας
ας δώσει να βοηθήσει.

Αδέρφια είναι όλων μας
θα πρέπει να τα πονούμε,
αγάπη να τους δείξουμε
και να τους βοηθούμε.

Η ΞΕΝΙΤΙΑ

Της ξενιτιάς τα βάσανα
στο σάκο δε χωρούνε
ούτε κι όλοι έχουν τη δύναμη
για να τα φορτωθούνε.

Μάνα που έχει στη ξενιτιά
πολλά παιδιά σταλμένα
τα μάτια της ευρίσκονται
πάντοτε κλαμένα.

Ο νους σου πάντα φτερουγεί
δε στέκεται κοντά σου,
μα σαν πουλάκι κελαϊδεί
γύρω από τα παιδιά σου.

Ξένε που είσαι μακριά
είναι μεγάλο χάλι,
διότι δεν ευρίσκεσαι
στης μάνας την αγκάλη.

Στον πόνο σου να βρίσκεται
καθώς και στη χαρά σου
σαν άγγελος του ουρανού
να είναι πάντα κοντά σου.

Ο ΔΙΧΑΣΜΟΣ

Ο διχασμός είναι κακός
σ' αυτούς όπου τον έχουν
γι' αυτό όλοι θα 'πρεπε
για να τον κατατρέχουν.

Όσοι διχόνοια έχουνε
ποτέ δεν ησυχάζουν,
γι' αυτό και πάντα θέλουνε
με κάποιον να τα βάζουν.

Ποτέ δεν είναι ήσυχοι
στιγμή δεν ησυχάζουν
κι ακόμη με τ' αδέρφια τους
και με γονείς τα βάζουν.

Και την πατρίδα τους αυτήν
ακόμα και την θρησκεία
κι αυτήν την επροδίδουνε
όταν έχουν κακία.

Γι' αυτό πάντα θα έπρεπε
αγάπη να επικρατήσει
κι αυτοί να ησυχάσουνε
και το Έθνος να ευδοκιμήσει.

Η αγάπη δεν αγοράζεται
κι ούτε μπορούν να βρουνε
μόνο κοντά εις το Χριστό
εκεί θα την ευρουνε.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ

Οι δόξες, τα πλούτη φεύγουνε,
καθώς κι οι ομορφιές,
αυτό που μένει αιώνια,
είναι οι αρετές.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν
και να μη γελαστούμε,
δόξα και πλούτη όλοι μας
κανείς να μη ζητούμε.

Και να ζητάμε αρετές
μ' αυτές ας στολιστούμε
να ηρεμήσουν οι ψυχές
για να μοσχοβολούνε.

Αν το πετύχουμε αυτό
για να ταπεινωθούμε
τότε οι ψυχές όλων μας
θα ξαναγεννηθούνε.

ΤΟ ΨΕΜΑ

Το ψέμα ακούγεται παντού
κι έχει επικρατήσει,
και η αλήθεια χάνεται
κοντεύει για να σβήσει.

Κι ο καθένας σκέφτεται
μόνο τον εαυτό του
ασχέτως αν πολλές φορές
βλάπτει τον διπλανό του.

Φροντίστε όλοι γρήγορα
όσο καιρός υπάρχει
γιατί το ψέμα είναι φωτιά
και όλους θα μας κάψει.

Γιατί πάντα θα είμαστε
στον πόνο και στο χάλι
αν όλοι δε φροντίσουμε
ν' αλλάξουμε κεφάλι.

ΕΥΓΝΩΝΟΣΥΝΗ

Πάντα θυμάμαι τη στιγμή
που έχω ορφανέψει,
το χέρι που με άρπαξε
για να με προστατέψει.

Που όλα τα θυσίαζε
μέχρι να μεγαλώσω,
χαρά πάντα μου έδινε
ορφάνια να μη νοιώσω.

Και τώρα που σε γνώρισα
μου είπες να το ξεχάσω
διότι υπάρχει κίνδυνος
εσένα να σε χάσω.

Αυτό που θέλεις κόρη μου
ποτέ δε θα σου γίνει,
την καλοσύνη δεν ξεχνώ
και θρέφω ευγνωμοσύνη.

Αν μ' αγαπάς ειλικρινά
άνοιξε την καρδιά σου
κι αγάπα τους όπως κι εγώ
και βάλτους στην καρδιά σου.

Για να μας γίνει η ζωή
σαν ένα περιβόλι
που θα σκορπάει ευωδιά
και θα ζηλεύουν όλοι.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

Καθαριότητα, αρχοντιά
το λεν και το ξέρουν όλοι
απ' το μικρότερο χωριό
ως τη μεγάλη πόλη.

Παντού όπου βρισκόμαστε
όλους μας ενδιαφέρει,
να βρούμε χώρους καθαρούς
και καθαρό αγέρι.

Για να πετύχουμε όμως αυτά
θα πρέπει να ενδιαφεραστούμε,
σκουπίδια ποτέ στους δρόμους μας
ποτέ να μην πετούμε.

Τα πάντα να αστράφτουνε
και να λαμποκοπούνε
κι εμείς να τα χαιρόμεθα
κι οι ξένοι να τα επαινούνε.

Καθαριότητα λοιπόν
ας είναι το σύνθημά μας
εάν θέλουμε να έχουμε
πάντοτε την υγείά μας.

Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Ντόρος μεγάλος γίνεται
για την ασυδοσία
που οδηγεί νέα παιδιά
σ' αυτή την αναρχία.

Που το Έθνος μας ολόκληρο
έχουν τρομοκρατήσει
σειρά από επεισόδια
έχουν δημιουργήσει.

Πρόβλημα άλυτο έγινε
σ' όλη την ηγεσία
και το μπελά τους βοήκανε
λαός και εξουσία

Γι' αυτό θα πρέπει όλοι τους
τα χέρια τους να δώσουν
στο άλυτο πρόβλημα αυτό
μια λύση για να δώσουν.

Το θέμα αυτό είναι απλό
είναι η ελευθερία,
κατάχρηση όταν δεν κάνουμε
σβήνει η αναρχία.

Κι αγαπημένοι όλοι μαζί
μες στη δουλειά θα μπορούμε
και την οικονομία μας
όλοι θα ενισχούμε.

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΜΟΥ

Τα βάσανά μου είναι πολλά
και τελειωμό δεν έχουν,
τα πόδια μου λυγίσανε,
άλλο πια δεν αντέχουν.

Τον πόνο που 'χω στην καρδιά
κανείς δε μου τον παίρνει
ο χάρος ξέσασε κι αυτός,
ούτε κι αυτός με παίρνει.

Ελπίδα μόνο μου 'μεινε
σ' αυτή ρίχνω το βλέμμα,
κουράγιο παίρνω από κει
μέχρι να πάω στο τέρμα.

Και όσους πίκρανα πολύ
συννώμη τους ζητάω
εχθρούς, φίλους όλους μαζί,
γλυκά τους χαιρετάω.

Την προσευχή να κάνουμε
μ' ευλάβεια και τάξη,
να στείλει άγγελο ο Θεός
για να με απαλλάξει.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ

Φτωχός ήταν και έρημος
στον κόσμο όπου ζούσε
την πόρτα του δεν άνοιγαν
κανείς δεν τον κοιτούσε.

Για συντροφιά του πάντοτε
είχε ένα πουλάκι,
που κελαϊδούσε αδιάκοπα
εις το παραθυράκι.

Την προσευχή του έκανε
πάντοτε νύχτα μέρα
για να μπορέσει ο δυστυχής
και να τα βγάλει πέρα.

Η φτώχεια και η μοναξιά
είναι καημός μεγάλος
κι αυτός που τ' αντέχει και τα δυό
στον κόσμο δεν είν' άλλος.

Κάνε κουράγιο αδελφέ
με πίστη κι ηρεμία,
το στέφανο τ' αμάραντο
να λάβεις στη συντελεία.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Μην απελπίζεσαι άνθρωπε
στον πόνο σου επάνω
το βλέμμα άσε για να δει
τον ουρανό επάνω.

Εκεί θα βρεις παρηγοριά
να ξανα συνεχίσεις
θα 'σαι πάντα χαρούμενος
και δε θα βαρυγκομίσεις.

Πλούτη πολλά μην αγαπάς
δε φέρνουν ευτυχία
με λίγα αγαθά μόνο να ζεις
για να 'χεις ησυχία.

Μόνο έτσι θα πας μπροστά
δε θα 'σαι λυπημένος
κι όταν στον άλλο κόσμο πας
θα 'σαι ευχαριστημένος.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Από την ώρα που άρχισα
στο νου μου να σε βάλω,
φωτιά μου έβαλες παντού
και δεν αντέχω άλλο.

Πες μου λοιπόν που κάθεςαι
να 'ρθω να σε γυρέψω
κι αν δε σε δώσει η μάνα σου
θα 'ρθω για να σε κλέψω.

Να 'μαστε πάντοτε μαζί
και όλο αγαπημένοι
γιατί τα νιάτα φεύγουνε
και ο καιρός διαβαίνει.

Αν ίσως και μου αρνηθείς
εγώ δε σ' απαρνιέμαι
θα σ' έχω πάντοτε στο νου
και θα παρηγοριέμαι.

Η ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ

Χωριατοπούλα διάβαινε
και πήγαινε στη βρύση
με το σταμνί στον ώμο της,
νερό να το γεμίσει.

Λεβέντης τη σταμάτησε
νερό να της ζητήσει
τον πόνο του ήθελε να πει
να τον παρηγορήσει.

Κόρη μου είσαι όμορφη
έχεις μεγάλη χάρη,
τα παλικάρια πολεμούν,
ποιός να σε πρωτόπάρει.

Η κόρη δεν του μίλησε,
το δρόμο της τραβάει
γιατί βιαζότανε πολύ
στη μάνα της να πάει.

Σαν ανθισμένη λεμονιά
φαινότανε στο δρόμο
από τη βρύση γύριζε
με το σταμνί στον ώμο.

Μα στο σπίτι όταν έφτασε
τη μάνα της φωνάζει,
έβγα μανούλα μου να δεις
και να με καμαρώσεις
για να διαλέξεις τους γαμπρούς
σε ποιόν θες να με δώσεις.

Η ΟΜΟΡΦΗ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΑ

Όμορφη βλαχοπούλα μου
που είσαι όλο χάρη,
χαρά σ' αυτόν που θα σε δει
σ' αυτόν που θα σε πάρει.

Τ' αγέρι δροσερό φυσά
στα μακριά μαλλιά σου
και σου χαϊδεύει απαλά
τα κόκκινα μάγουλά σου.

Όπου κι αν ευρίσκεσαι
χαρά παντού σκορπίζεις,
κι αυτούς που θέλουν να σε δουν
όλους τους βασανίζεις.

Αρνάκι ήθελα να 'μouνα
μες στη δική σου στάνη
καμαρωτή να σ' έβλεπα
με κεντητό φουστάνι.

Η ΞΑΝΘΟΜΑΛΛΟΥΣΑ

Ξανθομαλλούσα του γιαλού
όλο βουτιές μας κάνεις,
και την καρδιά του καθενός
βάλθηκες να τρελλάνεις.

Σαν βγαίνεις στην ακρογιαλιά
όλοι σε καμαρώνουν,
γιατί τους πήρες την καρδιά
κι απ' τον καημό τους λειώνουν.

Όταν σε βλέπουν στον αφρό,
τρέχουν για να σε βρουνε
για να σου πουν τον πόνο τους
και να σου τραγουδούνε.

Ξανθομαλλούσα έμορφη
έβγα για να σε δούμε,
ν' ακούσεις τα παράπονα
που έχουμε να σου πούμε.

Στα κύματα θα πέσουμε
για να 'μαστε κοντά σου
για να μας λούζεις πάντοτε
με τα ξανθά μαλλιά σου.

ΚΡΙΝΟ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ

Σαν κρίνο είσαι του αγρού
που ευωδιά σκορπίζεις
και την καρδιά μου άρχισες
στα δύο να ραγίζεις.

Το όνειρό μου είν' αυτό,
να ήμουνα κοντά σου
για να βρισκόμουν πάντοτε
μέσα στην ευωδειά σου.

Αν η καρδιά σου είναι σκληρή
πές της να μαλακώσει,
ν' αποφασίσει γρήγορα
αν θέλει να με σώσει.

Γιατί αλλιώς θα 'χεις και συ
το κείμα στο λαιμό σου
θα μαραζώνω και εγώ
πάντα με τον καημό σου.

Η ΧΑΪΔΕΜΕΝΗ

Η μάνα σου σε φίλαγε
σε είχε χαϊδεμένη
μα εσύ ποτέ δε σκέφτηκες
πως ο καιρός διαβαίνει.

Και άφησες τα νιάτα σου
χαμένα για να πάνε
τα παλικάρια ήθελες
πάντα να σου μιλάνε.

Το δρόμο σου ετράβαγες
χωρίς να υπολογίζεις,
και στη ζωή σου ήθελες
πάντα να παιδιαρίζεις.

Μα τώρα που μετάνοιωσες
είναι όλα χαμένα
γιατί τα νιάτα φύγανε
μακριά πολύ στα ξένα.

Κοίταξε τώρα την ψυχή
γιατί ο καιρός διαβαίνει,
σώσε τουλάχιστον αυτήν
να μην πάει χαμένη.

ΦΛΟΓΕΡΗ ΜΑΤΙΑ

Όπου κι αν ρίξεις τη ματιά
φλόγες παντού σκορπίζεις,
και τις καρδιές που σε θωρούν
στα δύο τις ραγίζεις.

Στα σκαλοπάτια σου ξανά
πάλι θα ξαγρυπνήσω
στην πόρτα σου μόλις θα βγείς
ξανά θα σου μιλήσω.

Γιατί σ' αγάπησα πολύ
με όλη την καρδιά μου
μα όταν εσύ δε μου μιλάς
μου καις τα σωθικά μου.

Κι αν μου αρνηθείς, εγώ θα ζω
μέσα στα όνειρά μου,
όπου κι αν βρίσκεσαι εσύ
θα 'μαι κι εγώ κοντά σου.

Η ΠΑΓΙΔΑ

Έξαφνα πρόβαλλες κοντά μου
χωρίς εγώ ν' αντιληφθώ,
κι άρχισες να μου ψιθυρίζεις
το παραμύθι το γνωστό.

Εγώ δεν το 'χα πάρει πρέφα,
μα ήσουν έτοιμη εσύ,
να πάμε μου 'πες εάν θέλω
μια βόλτα στο νησί.

Να κάνουμε λίγο βαρκάδα
και να τραβήξουμε κουπί,
να είμαστε μέσα στη βαρκούλα
και να ψαρέψουμε μαζί.

Το σχέδιό σου ήταν σπουδαίο
κι εγώ δεν το αμφισβητώ,
εθέλησες να με ψαρέψεις
σαν το ψαράκι στο γιαλό.

Γι' αυτό καλά θα ήταν να 'βρεις
άλλο λεβέντη να τα πεις,
αυτό όμως το παραμύθι
πρόσεξε μην το ξαναπείς.

Εαν θέλεις να μην τριγυρίζεις
και σκέφτεσαι να παντρευτείς
πάντα σωστά να υπολογίζεις
και τότε θα με θυμηθείς.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ

Ποιός είναι αυτός που σκέφτεσαι
και δεν είναι κοντά σου
που πάντοτε ευρίσκεται
μέσα στα όνειρά σου.

Γιατί εσύ τον αγαπάς
μ' αυτός δε σε προσέχει
παιχνίδι μες στα πόδια του
θέλει πάντα να σ' έχει.

Πες μας λοιπόν που κάθεται
να πάμε να τον βρούμε,
να του μιλήσουμε ανοιχτά
χωρίς να φοβηθούμε.

Το σχέδιό του να μας πει
που έχει καταστρώσει
αν ίσως και μας αρνηθεί
αυτός θα μετανοιώσει.

Πάντως εμάς αν μας ακούς
μη δίνεις σημασία,
και να μη δείχνεις πάντοτε
τόση αδυναμία.

Τότε αυτός θα 'ρθει κοντά
στα χέρια τα δικά σου
και θα ενώσει την καρδιά
μαζί με τη δικιά σου.

Σατιρικά

Η ΙΣΟΤΗΤΑ

Οι γυναίκες πια ξυπνήσανε
το δίκιο τους ζητάνε
και υπουργίνες γίνανε
για να μας διοικάνε.

Να γίνουν ισότιμες κι αυτές
όπως είναι κι οι άνδρες
σιγά-σιγά να παίζουνε
και κομπολόϊ με χάνδρες.

Μα τώρα οργανωθήκανε
και νέες μάχες κάνουν
στους άνδρες στρέψαν τα πυρά
μέχρι να τους τρελλάνουν.

Τους άνδρες παν' να βάλουνε
όλους μεσ' στην κουζίνα
κι ελεύθερες να τριγυρνούν
όλες με λιμουζίνα.

Μ' ένα σκοπό ξεκίνησαν
και τρέχουνε με βία,
μέχρι να κατορθώσουνε
να πάρουν τα ηνία.

Δεν είναι παράξενο κι αυτό,
αργότερα να πούνε
πως κι οι γυναίκες θα 'πρεπε
στον κλήρο για να μπούνε.

Μην ταραχτείτε κύριοι
και σας φανούν αστεία
αφού εσείς edώσατε
μόνοι σας τα ηνία.

Και όλοι μας τα βλέπουμε
μα τα χειροκροτούμε
και μέτρα δε λαβαίνουνε
προτού γυναικοκρατηθούμε.

ΙΣΟΤΗΤΑ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Θόρυβος γίνεται πολύς
γύρω απ' τις Ελληνίδες
κι απόφαση πια το πήρανε
να γίνουν φανταρίνες.

Δυο-τρεις στολές τους έκαναν
φούστες και παντελόνια
κομψές να εμφανίζονται
να ρίχνουν και κανόνια.

Στην έξοδο θα βγαίνουνε
με τσάντες εις τους ώμους,
τα όπλα αυτές θα πάρουνε
αντί για τους μασώνους.

Το θέμα αυτό είναι σοβαρό
θα πρέπει να το σκεφτούμε,
διότι μια μέρα δε θα βρουν
άνδρες να πολεμούνε.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δημοκρατία έχουμε
όλοι την αγαπούμε
διότι θέλουμε όλοι μας
ελεύθεροι να ζούμε.

Καλή η Δημοκρατία μας
μα δεν την εκτιμούμε,
κατάχρηση όταν κάνουμε
εχθροί θα λογιστούμε.

Το νόμο αν δε σεβόμαστε
καθώς την εξουσία
τότε ασφαλώς βαδίζουμε
εις την ασυδοσία.

Αν θέλουμε ειλικρινά
σώσιμη Δημοκρατία
ας δείξουμε όλοι σεβασμό
στο νόμο, στην κοινωνία.

Για να μπορέσει η χώρα μας
μπροστά να προχωρήσει,
και η Δημοκρατία μας
ν' αρχίσει, ν' ανθίσει.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Δικαιώματα έχουμε πολλά
και συνεχώς ζητούμε
μα τις υποχρεώσεις μας
όλοι τις ξεχνούμε.

Καλά είναι τα δικαιώματα
να τα διεκδικούμε
αλλά και στα καθήκοντα
δεν πρέπει να υστερούμε.

Κι αυτά δεν είναι δύσκολα
όλοι σχεδόν τα ξέρουν
μα δεν τα εφαρμόζουνε
γιατί δεν τους συμφέρουν.

Μικροί, μεγάλοι όλοι μας
ψάχνουμε για να βρούμε
δε μας αρκούνε ολ' αυτά
και συνεχώς ζητούμε.

Αν το σκεφθούμε λογικά
θα αναρρωτηθούμε,
θα βρούμε πολλά παράλογα
απ' όσα εμείς ζητούμε.

Ας προσπαθήσουμε όλοι μας
να μην συγχύζουν γνώσεις
πως αυτά τα δικαιώματα
έχουν κι υποχρεώσεις.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Όλοι μας το γνωρίζουμε
για τα οικονομικά μας,
πως δε βαδίζουνε καλά
στη χώρα τη δικιά μας.

Προτού λοιπόν να βρούμε αυτόν
που έφερε την κρίση,
τα χέρια όλοι ας δώσουμε
να βρούμε κάποια λύση.

Ομόνοια αν αποκτήσουμε
όλα θα ανεβούνε
μα στη διχόνοια αν μείνουμε
τα πάντα θα γκρεμιστούνε.

Καλά θα ήτανε λοιπόν
να μπούμε και στη λύση
και το καλό παράδειγμα
απ' τη Βουλή ν' αρχίσει.

Να κόψουν τις σπατάλες τους
πρώτα στον εαυτό τους,
καθώς και να μειώσουνε
όλοι το μισθό τους.

Και το παράδειγμα αυτό
ο λαός θ' ακολουθήσει,
στα μέτρα που θα λάβουνε
δεν θα βαρυγκομήσει.

ΤΟ Φ.Π.Α.

Τέρμα η ανεργία πια
όλοι θα έχουμε δουλειά
γιατί μπήκε το Φ.Π.Α.
και θ' ασχολούνται με χαρτιά.

Τα μαγαζιά μας και αυτά
θα τους κοπεί λίγη δουλειά
τα είδη που έχουν Φ.Π.Α.
θα τα πουλούν πιο ακριβά.

Καλά είναι οι φόροι αυτοί
πρέπει να εφαρμοστούν
αλλά θα πρέπει όλοι μας
να επιβαρυνθούμε.

Το καταναλωτικό κοινό
το στρίβουν σαν τιμόνι
στι φόρους κι αν βάλουνε
αυτό πάντα πληρώνει.

Ας το σκεφθούν οι υπεύθυνοι
και ας το διορθώσουν,
το φόρο αυτό του Φ.Π.Α.
όλοι να τον πληρώσουν.

Φ.Π.Α.λα

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

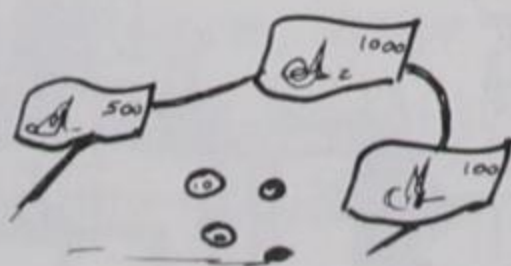
Τα είδη μας δεν αλλάξανε
είναι σχεδόν τα ίδια,
εν τούτοις όμως επικρατεί
σ' όλα μεγάλη ακρίβεια.

Σ' όποιο κατάστημα κι αν θα μπεις
δε δίνουν σημασία,
όλοι κρύβουν τα είδη τους
να πάρουν κι άλλη αξία.

Επόμενον αγαπητοί
όλα να αυξηθούνε
εφ' όσον όλοι επιθυμούν
στις πόλεις για να ζούνε.

Και η καημένη η ύπαιθρος
έχει σχεδόν ρημάξει
παρότι που τώρα στα χωριά
πηγαίνει σ' όλα αμάξι.

Και τώρα όλοι ερωτούν
ως που θα συνεχίσει,
και η ακρίβεια μας αυτή
πότε θα σταματήσει.

ΜΕ ΑΝΟΙΧΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Όλα πια τα προβλήματα
που μας απασχολούνε,
γύρω απ' το τραπέζι κάθονται
εκεί για να τα βρουνε.

Αρχίζει η παράσταση
κι έρχονται να τα πούνε,
για τα καυτά προβλήματα
που πρέπει να λυθούνε.

Τις γνώμες τους όλοι αλλάζουνε
ο καθένας πως τον συμφέρει
ασχέτως το αποτέλεσμα
τι τέλος θέλει να φέρει.

Κι ο αφελής πάντα λαός
τους βλέπει ν' αγωνιούνε
και λένε πως τα προβλήματα
όλα πια θα λυθούνε.

Θέατρο παίζουν όλοι τους
και σκηνικά αλλάζουν
μα τα καυτά προβλήματα
μένουν και θρονιάζουν.

ΤΟ AIDS

Όλες οι χώρες τρέμουνε
και πανικοβληθήκαν,
τα χέρια σήκωσαν ψηλά
το AIDS φοβηθήκαν.

Που καθημερινώς τα κρούσματα
αρχίζουν και πληθαίνουν
και οι φορείς και οι υγιείς
άγρυπνοι τώρα μένουν.

Και συζητήσεις κάνουνε
να μας ενημερώσουν
στο άλυτο πρόβλημα αυτό
μια λύση να μας δώσουν.

Η λύση δεν είναι δύσκολη
πρέπει εμείς να δούμε
καθένας τις αμαρτίες του
και να διορθωθούμε.

Η νέα ασθένεια αυτή
είναι απ' την αμαρτία,
γι' αυτό δε μπορέσαμε
να βρούμε θεραπεία.

Αγνοί στο σώμα, στην ψυχή,
αγνοί και στην καρδιά μας,
τότε, το aids μόνο του
θα φύγει από κοντά μας.

ΟΙ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Μας ήρθαν οι αποκριές
όπως και κάθε χρόνο
μα ντόρος μεγάλος γίνεται
τον φετεινό το χρόνο.

Μικροί, μεγάλοι πιάσανε
όλοι τους το κεφάλι
και σκέψεις όλοι τους κάνουνε
γύρω από το καρναβάλι.

Κι ακούς παντού στις γειτονιές
πρέπει να κάνουμε στολές
να μεταφιεστούμε
και καρναβάλια όλοι μας
στους δρόμους να γυρνούμε.

Κι ακούς πολλούς να συζητούν
πολλές να συζητάνε
μα είναι κι αυτό ένα έθιμο
δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Και την ψυχή άστην αυτή,
ποιός δίνει σημασία
γι' αυτήν σκέψεις θα κάνουμε
μόνο στα γηρατία.

Ενώ αδίκως σκέφτονται
και σχίζουν τα κεφάλια
αφού τη μόδα ακολουθούν
γίνονται καρναβάλια.

Οι αποκριές μας έρχονται
για να συγχωρεθούμε,
ν' αφήσουμε τα πείσματα
και να αγαπηθούμε.

Με την ψυχή μας καθαρή
να πάμε να κοινωνούμε
μαζί με το Χριστούλη μας
κι εμείς ν' αναστηθούμε.

Γι' αυτό καλά θα ήτανε
να 'ρθούμε στο μυαλό μας
και το θεό Διόνυσο
ν' αφήσουμε απ' το πλευρό μας.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Στη μουσική το ρίξαμε
και στην καλλιτεχνία
τέρμα τα επαγγέλματα
τέρμα πια τα πτυχία.

Ταλέντο ν' αποχτήσουμε
και να αναδειχτούμε,
στα κέντρα να πηγαίνουμε
κι όλοι να τραγουδούμε.

Εις την προσπάθειαν αυτή
δεν πρέπει να χαθούμε
και να γινόμαστε αφορμή
και να την αμελούμε.

Όπου κι αν βρισκόμαστε
θα πρέπει να τραγουδούμε
για να μπορέσουμε όλοι μας
ψηλά για ν' ανεβούμε.

Κι έτσι μια μέρα η χώρα μας
θα έχει τους καλλιτέχνες,
και στα χωριά θα βρίσκονται
πάντα οργανοπαίχτες.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΥΧΕΡΟ ΤΟΥΣ

Οι τύχες σας είναι καλές
να μη ανησυχείτε,
κι άδικα να μην ψάχνετε
μες στον καφέ να βρείτε.

Ο καθένας άνθρωπος
έχει το τυχερό του
μα και δυσάρεστα αν του συμβούν,
είναι για το καλό του.

Κάνετε πάντα το σταυρό
υψώνοντας το χέρι
και ο Πανάγαθος Θεός
ρόδινα θα τα φέρει.

Να 'μαστε βέβαιοι γι' αυτό
χωρίς αμφιβολία
πως θα χαρούμε μια ζωή
γεμάτη ευτυχία.

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Και πάλι η μόδα έρχεται
στα χρόνια τα παλιά
οι άνδρες πια κουρεύονται
ντύνονται σοβαρά.

Μα κι οι γυναίκες κι αυτές
το πήραν στα ζεστά
αρχίζουνε να πλέκουνε
πλεξίδες τα μαλλιά.

Τις μίνι φούστες να τις κάνουνε,
τις μάξι να τις μισούνε,
όλες σε στυλ κανονικό
αρχίζουν να ντυθούνε.

Στη γκοίτσια τώρα βάλανε
τις καμπάνες με το μίνι,
στη μέση αφήσανε το φαῖ
και τίποτε δε θα μείνει.

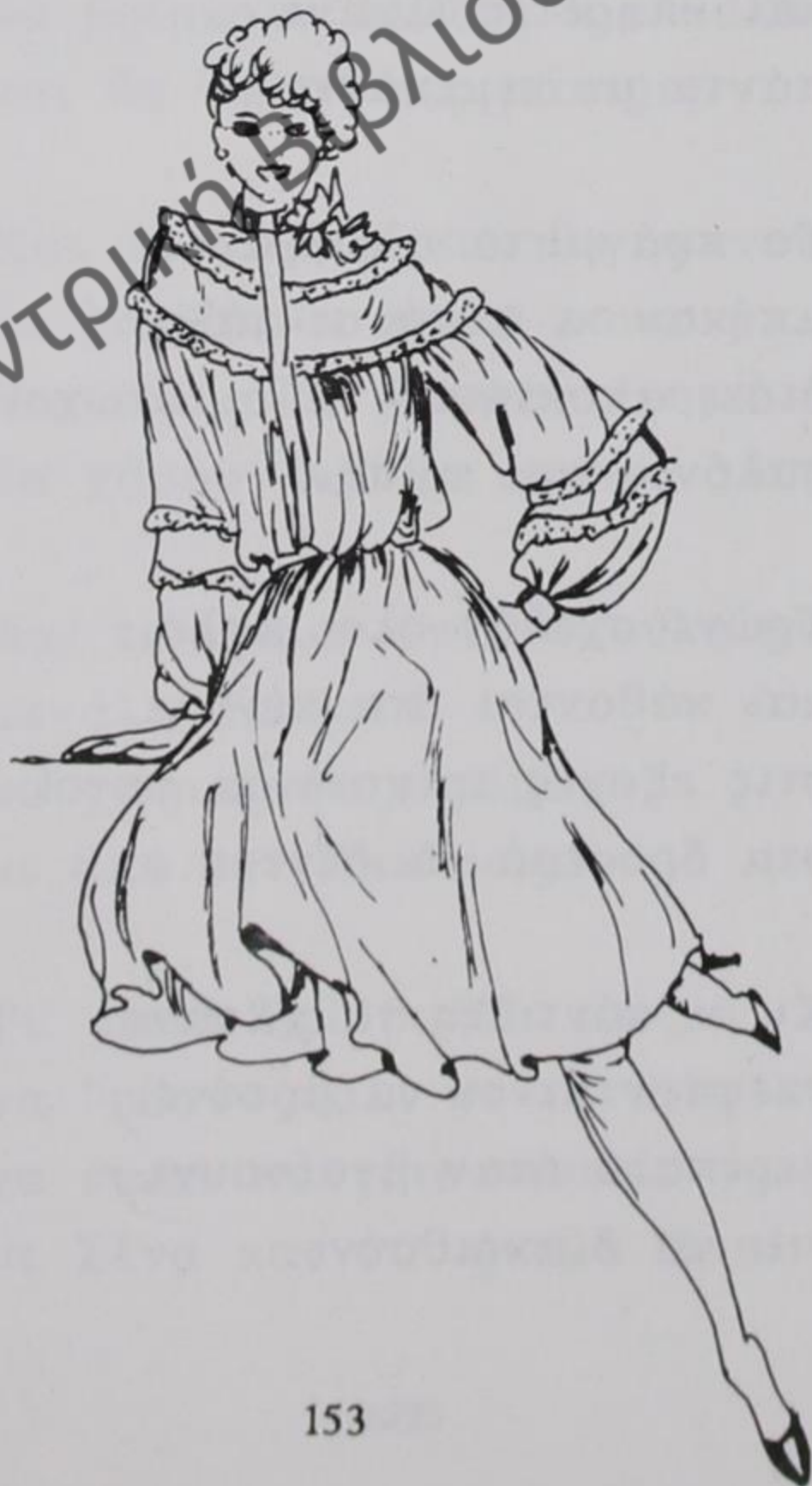
Μα και στα παπούτσια τους κι εκεί
παν να προσαρμοστούνε,
πετάξαν όλες τα κούτσουρα
και σοβαρά φορούνε.

Μα θα μας πούνε μερικοί
πως δεν γίνονται αυτά τώρα
διότι η εξέλιξη
έχει μεγάλη φόρα.

Ε! μόρα ήταν και αυτή
έχει σχεδόν περάσει
ο κόσμος όλα τα γεύτηκε
και τα 'χει δοκιμάσει.

Και τώρα διψάει για τα παλιά
για τα έθιμα τα πρώτα
και ν' αποκτήσει σεβασμό
πως είχανε και πρώτα.

Ας ευχηθούμε στο Θεό
όλους να μας φωτίσει
κι η μόδα αυτή η σοβαρή
παντού να επικρατήσει.

ΠΑΛΙΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

Πάει ο καιρός που κάθονταν
οι κόντιδες στα μπαλκόνια
και οι κοντέσσεσες γύριζαν
στους δρόμους με παϊτόνια.

Που όπου κι αν πηγαίνανε
είχαν και συνοδεία
και 'καναν τον περίπατο
πάντα με κουστωδία.

Που τρώγανε πάντα καλά,
παϊδάκια και ντολμάδες
και υπηρέτες είχανε
πάντα με τεμενάδες.

Τα πράγματα αλλάξαγε
μπήκαν κι αυτά σε τάξη,
διότι αποκτήσαν κι οι φτωχοί
σαλόνια και αμάξι.

Τρώνε σχεδόν όλοι καλά,
και κάθονται στα κέντρα,
στις εξοχές τρέχουν κι αυτοί
στα δροσερά τα δέντρα.

Κι οι κόντιδες τα χάσανε
σκέφτονται τι να βρούνε,
περίπατο όταν βγαίνουνε
για να διακριθούνε.

ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Ολίγοι το επιθυμούν
ο νόμος να το ορίζει
αίφνης δια ψύλου πήδημα
το αντρόγυνο να χωρίζει.

Αυτόματα τα χειρίζονται
τα θέματα τώρα όλοι
αυτόματα τις γυναίκες
να τις χωρίζουν όλοι.

Και οι γυναίκες και αυτές
θα χωρίζουνε τους άντρες
θα βρίσκουν άλλους πιο καλούς
και θα πηδάν τις μάντρες.

Και τα παιδιά που θα γεννούν
θα ζαλιστούν κοντά τους
στο τέλος θα μείνουν έρημα
θα χάσουν και τη γεννιά τους.

Αχ! τι κρίμα είναι Θεούλη μου
μεγάλη αμαρτία,
να χωριστούν αυτόματα
κι από την Εκκλησία.

Γι' αυτό Θεέ βοήθα τους
να 'ρθουν πάλι κοντά Σου
να είναι πάντοτε πιστοί
σε Σένα και στ' όνομά Σου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.	
ΠΡΟΛΟΓΟΣ		3
ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ		
Ημέρα Λευτεριάς		6
Στις αθάνατες ψυχές του '21		7
Στους ήρωες του '21		8-9
Το σάλπισμα του '21		10
Η δόξα του '21		11
Το παιδομάζωμα των Τούρκων		12
Ανάλυση: "ΛΕΝΩ ΜΠΟΤΣΑΡΗ"		13
Στις γενναίες Σουλιώτισσες		14
Στα χνάρια των Ηρώων		15
Τα πήραμε τα Γιάννενα		16-17
Γιαννιωτοπούλα σκλαβωμένη		18
Ο καφές του Μουσολίνι		19
Τα σχέδια του Μουσολίνι		20
Στους ήρωες του '40		21
Στους νεκρούς του Σαράντα		22
Ας μη ξεχνούμε		23
Το Μεγάλο ΟΧΙ		24
Οι γυναίκες της Πίνδου		25
Ας μην τους λησμονούμε		26
Για την Ελλάδα		27
Η Ελλάς και πάλι		28
Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει		29
Για την Ελλάδα		30
Για την Πατρίδα		31
Στην προστάτιδα των Ελλήνων		32
Και η Κόνιτσα στην Ιστορία		33
Αφιέρωμα στα πενήντα χρόνια		
της Μικρασιατικής καταστροφής		34
Η φωνή της Κύπρου		35
Το όνειρο του παλικαριού		36
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ		
Η γέννηση του Κυρίου		38
Χριστούγεννα		39
Χριστουγεννιάτικο βράδυ		40
Φτωχική Φάτνη		41
Στους Τρεις Ιεράρχες		42
Στους Τρεις Ουρανοφάντορες		43
Γολγοθάς		44-45
Στο Γολγοθά		46
Το φως της Αναστάσεως		47
Μετάνοια		48-49

Η δόξα του μοναχισμού	σελ.	50-51
Η ελπίδα		52
Γαλήνη		53-54
Ειρήνη		55
Ο άγγελος φύλακας		56
Ο εσπερινός		57
Τα ζιζάνια της Εκκλησίας		58

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η όμορφη Κόνιτσα		60
Η Άνοιξη		61
Οι χαρές της Άνοιξης		62-63
Στην Άνοιξη		64
Η Άνοιξη		65
Η ανθισμένη αμυγδαλιά		66
Ήλιε μου έβγα να σε δούμε		67
Τα ψηλά βουνά		68
Στον πλάτανο της Εκκλησίας		69
Έφυγε το καλοκαίρι		70
Το σχολείο μας		71
Στο τζάκι		72
Όταν τα χιόνια πέφτουν		73
Η όμορφη Κρήτη		74
Το χωριό		75
Η θάλασσα		76
Σε μανιασμένο κύμα		77
Το ναυάγιο		78
Τα παλιά χρόνια		79-80
Το πέρασμα του χρόνου		81
Φεύγουν τα χρόνια		82-83
Ο χρόνος		84
Δύσκολα χρόνια		85
Στην Μητέρα		86
Στην Μάνα		87
Η ευχή της Μάνας		88
Η αγάπη της Μάνας		89
Στα παιδιά της ξενιτιάς		90
Το δάκρυ της Μάνας		91
Η Μάνα		92
Στη γιορτή της Μητέρας		93
Η φωνή του Πατέρα		94
Ο ετοιμοθάνατος Πατέρας		95
Το παράπονο του γέροντα		96-97
Στον παππού που δε γνώρισα		98
Το γεροντάκι		99
Στο σπίτι μου το πατρικό		100
Στην αδελφή μας Χριστίνα		101
Ανάλυση: "ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ"		102-103
Προς τους ασθενείς αδελφούς μας		104

Τη γειτονιά μου την καλή	σελ.	105
Αγάπη στα πεινασμένα παιδιά		106
Το χρέος μας στους δασκάλους		107
Στους ευεργέτες της Ηπείρου		108
Στη μνήμη του Σεφέρη		109
Τα ανήσυχα νιάτα		110
Ο Διαβάτης		111
Ο Διγενής και ο Χάρος		112
Τα βάσανα του μπεκρή		113
Το ταβερνάκι		114
Ήρθε η ώρα		115
Το αιώνιο ταξίδι		116
Στους σεισμόπληκτους της Καλαμάτας		117
Η ξενιτιά		118
Ο Διχασμός		119
Ταπείνωση		120
Το ψέμα		121
Ευγνωμοσύνη		122
Η καθαριότητα		123
Η αναρχία		124
Τα βάσανά μου		125
Παρηγοριά στον πόνο		126
Η παρηγοριά		127
Πραγματική αγάπη		128
Η χωριατοπούλα		129
Η όμορφη βλαχοπούλα		130
Η ξανθομαλλούσα		131
Κρίνο του αγρού		132
Η χαϊδεμένη		133
Φλογερή ματιά		134
Η παγίδα		135
Ποιος είναι αυτός		136
ΣΑΤΙΡΙΚΑ		
Η ισότητα	138-	139
Οι Ελληνίδες στο στρατό		140
Δημοκρατία		141
Δικαιώματα		142
Η οικονομία της χώρας		143
Το Φ.Π.Α.		144
Η εξέλιξη της ακρίβειας		145
Με ανοιχτά χαρτιά		146
Το AIDS		147
Οι Αποκριές	148-	149
Η μουσική στη χώρα μας		150
Οι άνθρωποι και το τυχερό τους		151
Η αλλαγή της μόδας	152-	153
Παλιές εποχές		154
Το αυτόματο διαζύγιο		155

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

33132

KON